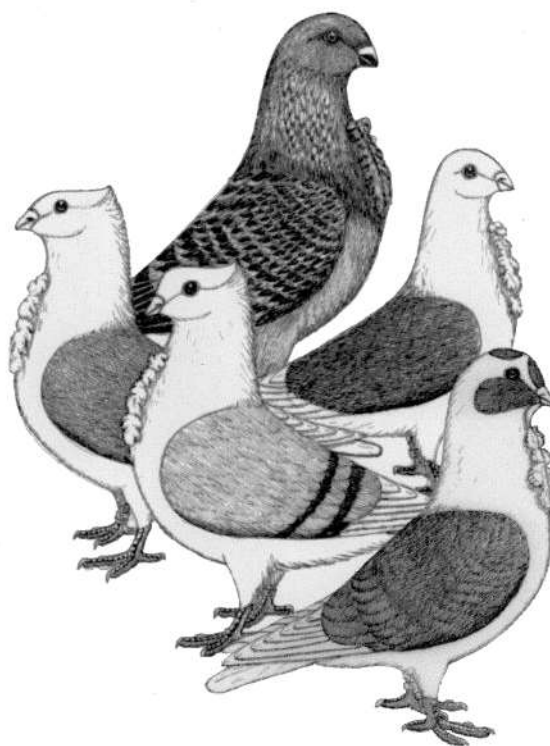
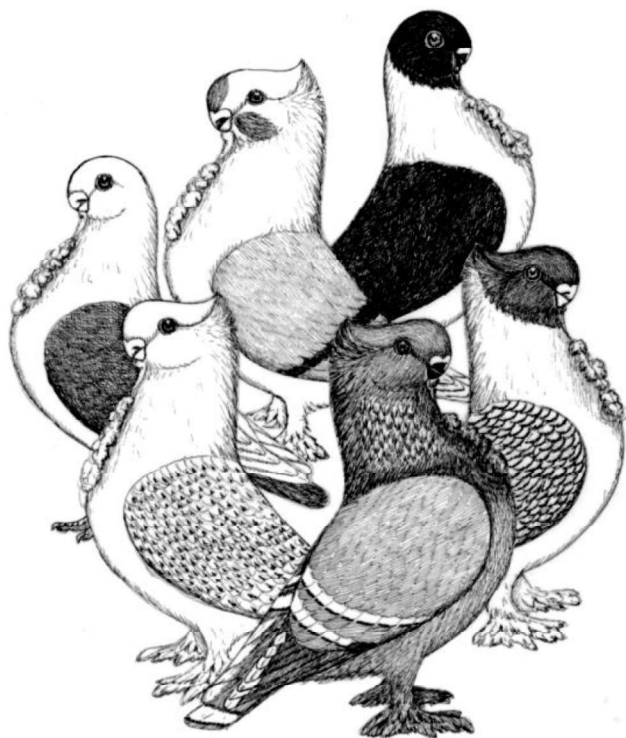
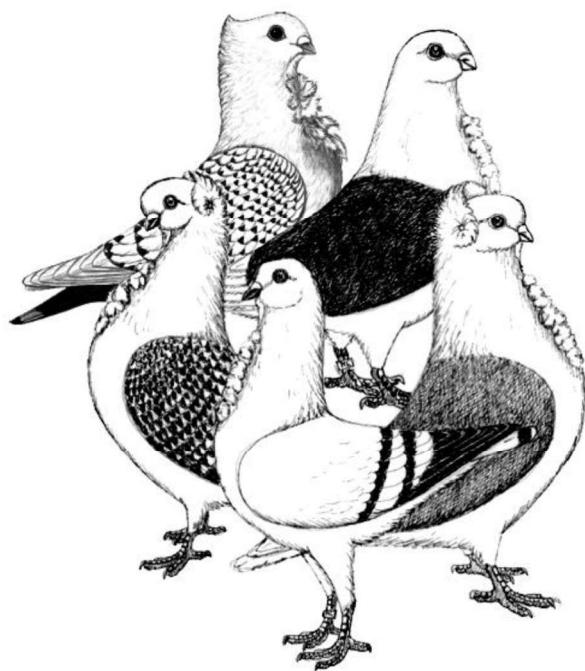

Meeuwenbulletin

2022

Meeuwenbulletin

Gezamenlijke uitgave van:

- Meeuwenclub (Nederland)
- Vlaamse Meeuwduivenclub (België)

Verschijnt 1x per jaar in de maand september

►► **INHOUDSOPGAVE:** zie laatste bladzijde

Fokkersadvertenties:

1/3 pagina: € 12,50; tevens op internetpagina: samen € 20,-

Redactie:

J.D. van Doorn

Postbus 253

4330 AG MIDDELBURG

tel.: 0118 - 636309

e-mail: jdvandoorn@zeelandnet.nl

Uitgave: september 2022

Kopij voor het volgende nummer inzenden vóór 1 juli 2023

Het bestuur van de Meeuwenclub behoudt zich het recht voor
om artikelen niet te plaatsen

M E E U W E N C L U B

Opgericht: 19 december 1920

Contributie:

Leden: € 15,- per jaar - jeugdleden: € 10,- per jaar

De contributie is bij aanvang van het verenigingsjaar direct verschuldigd.

Verenigingsjaar: 1 april tot en met 31 maart

Betalingen:

IBAN: NL34 INGB 0000 4768 42 BIC: INGBNL 2A

t.n.v.: penn. Meeuwenclub

Internet:

homepage: <http://meeuwenclub.sierduif.nl/>

e-mail: meeuwenclub@sierduif.nl

BESTUURSSAMENSTELLING

MEEUWENCLUB

Erevoorzitters:

T.J.A. Rijks

W.C.M. van Zijl

Ereleden:

J.D. van Doorn

G. de Vries Jr.

Voorzitter:

G. Simonis

J. van Stolberglaan 305

2595 CH 's-Gravenhage

tel.: 070 - 3825856

Secretaris:

T.E. Westerhuis

Maluslaan 16

1185 LA Amstelveen

t: 06 - 27314510

e: tacowesterhuis2016@outlook.com

Penningmeester: (ad interim)

G. de Vries Jr.

Leden:

H. van der Breggen

Pijlkruidstraat 4

2651 MR Berkel en Rodenrijs

Tel.: 06 - 10977433

J.J. van de Siepkamp

Violier 9

3434 HE Nieuwegein

tel.: 030 - 6064308

VLAAMSE MEEUWDUIVENCLUB

Erevoorzitter:

HASSELMAN Free

Erelid:

SIMOENS Koenraad

Voorzitter:

VAN DROOGENBROECK Lars

Guido Gezellestraat 25 bus 21

9470 Denderleeuw

tel.: 0477/482071

2^e Voorzitter:

VAN STEEN Sven

Pater Damiaanstraat 23

9150 Kruibeke

tel.: 0475/233152

Secretaris:

KERKHOF Luc

Maastrichtersteenweg 234

3770 Riemst

tel.: 012/45.50.75

e-mail: kerkhofs.honinx@gmail.com

Het lidgeld bedraagt € 10,- per
jaar en kan gestort worden op
rekeningnummer:

IBAN : BE37 7370 5973 1128

BIC : KREBBEBB

VOORWOORD

Als het goed is zijn de broedhokken gesloten en is alles weer netjes opgeruimd. De duiven ruien en het is dan ook elke dag veren vegen. Duiven in het algemeen en Oosterse Meeuwen in het bijzonder zijn echte zoonanbidders. Het warme droge voorjaar en zomer waren dus ideale omstandigheden. Ik hoop dan ook, dat er bij iedereen weer jonge duiven zijn geboren die een versterking zijn voor het hok. Ik zelf ben dit jaar wat minder fanatiek geweest met de fok. Alle perikelen rond vogelpest en het nog niet op normale wijze kunnen showen in het buitenland heeft mij al vroeg doen besluiten om maar enkele koppels bij elkaar te zetten en mij dit jaar volledig te richten op de postduiven en niet zonder succes. Toch nog een stuk of 15 Oosterse Meeuwen gefokt, waarvan er nu nog 8 in het jonge duivenhok zitten. Dus ondanks het geringe aantal kan ik toch jonge meeuwen showen. Volgend jaar maar weer eens focussen.

Het afgelopen jaar is voor onze vereniging een uitstekend en bewogen jaar geweest. De Europese Meeuwenshow in Vloderp was een groot succes. Gelukkig waren er ondanks de hindernissen veel van onze buitenlandse kortsnavelige meeuwenvrienden aanwezig. Er was een prima afspiegeling aanwezig van de aanwezige kwaliteit van kortsnavelige meeuwen in Europa. Ook de midsnavels waren vanuit Nederland en België ruimschoots ingestuurd. Het is een echt meeuwenfeest geworden. Jammer dat er buiten de Figurita Club niet meer speciaalclubs van meeuwen enthousiast waren om actief mee te doen. Nogmaals mijn dank aan alle inzenders.

De op- en afbouw verliep uitstekend. Verschillende leden hebben flink meegeholpen om een prachtige show neer te zetten. Veel complimenten hebben we in ontvangst mogen nemen en het uitstekende overvloedige diner heeft onze slechte naam uit het verleden uitgewist. Ook hier mijn dank aan iedereen die heeft meegeholpen aan dit succes.

Minder leuk is dat twee bestuursleden op de voorjaarsvergadering zijn afgetreden. Geert de Vries en Han van Doorn hebben, na een zeer lange tijd in het bestuur te hebben gezeten, gemeend dat het tijd was voor nieuwe bestuurders. Beiden zijn extreem lang bestuurslid geweest en zijn voor hun verdienste beiden benoemd tot erelid. We zullen dit op onze viering van 100 jaar meeuwenclub nog eens extra glans gaan geven.

Taco Westerhuis is toegetreden als bestuurslid en we hebben nog een vacature, die naar ik hoop snel zal worden ingevuld.

Iets anders wat mij persoonlijk pijn doet, is het feit dat de grote meester en mijn leermeester in de fok van Oosterse Meeuwen, Theo Rijks, is gestopt met het houden van duiven. Ik had stiekem de hoop, dat hij met enkele koppels zou blijven doorgaan, maar ook ik maak verkeerde inschattingen. Gelukkig is zijn hele stam naar Taco gegaan, die nu een meer dan uitstekende start kan maken. Hopelijk blijven bij Taco zijn oude en echte liefdes, de Afrikaanse, Anatolische en Kleurstaart Meeuw, een tijdje uit de hokken, zodat we nog lange tijd kunnen genieten van nazaten uit Theo zijn dieren. Taco hier ligt een prachtige uitdaging voor je!

Genoeg over het afgelopen seizoen. In januari 2023 zullen we eindelijk ons 100-jarig bestaan gaan vieren. We zullen jullie binnenkort informeren hoe we het vorm willen geven. Suggesties zijn uiteraard altijd welkom. Heeft u een idee meld dit!

Ik wens jullie allemaal een uitstekend showseizoen en voor volgend jaar een goed fokseizoen.

Tot ziens op zaterdag 1 oktober aanstaande in Leerdam, waar we vooral over duiven zullen praten. Want duivenmelken is toch waar het omgaat.

Den Haag, 29 augustus 2022
Gerard Simonis

Voorwoord

Het is vandaag zondag 26 juni wanneer ik mij met een kop koffie even aan mijn bureau zet en nadenk over de Vlaamse Meeuwduivenclub. Enkele maanden geleden werd onze algemene vergadering georganiseerd te Mol en ik ging toen naar huis met een overwegend positief en voldaan gevoel. De opkomst was goed, onze liefhebbers waren enthousiast én vooral blij om elkaar na twee moeilijke coronajaren terug te zien op een fysieke vergadering.

Het jaar 2021 was voor onze speciaalclub een goed jaar. Zowel wat het ledenaantal als de financiële situatie betreft, kunnen we nog wel even voortgaan op hetzelfde elan. Het bestuur wordt echter steeds kleiner en kleiner en vanuit de liefhebbers werd andermaal het voorstel aangehaald om in de toekomst nauwer samen te werken met de Koninklijke Antwerpse Smierelclub. Zoals reeds aangegeven wordt het bestuur van beide speciaalclubs steeds kleiner,

hebben beide clubs veel gemeenschappelijke leden en tenslotte promoten we nog eens dezelfde rassen. Verschillende pogingen om samen te werken kwamen in het verleden nooit echt tot een goed einde. Vandaag heeft de KASC echter een ander bestuur, waardoor wij geloven dat we er vandaag samen wel iets moois van kunnen maken.

Naar goede gewoonte organiseerden wij in 2021 onze jongdierendag bij onze vrienden van de prachtduif te Turnhout op zondag 5 september. Een mooie opkomst wat de meeuwduiven betrof met twee keurmeesters die de jonge duiven kritisch beoordeelden. De beste van mijn keuring werd een prachtige Satinet doffer van Huub Mertens, een ware streling voor het oog. Een doffer die zich trots en elegant, zoals het een meeuwduif trouwens betaamt, steeds van zijn beste kant liet zien. Wat dit jaar betreft, liet de Prachtduif weten dat de jongdierendag enkel toegankelijk is voor haar eigen leden en niet voor speciaalclubs. Dit omdat de Prachtduif haar 100-jarige jubileum viert en aansluitend een barbecue wil organiseren. Bijgevolg zijn wij opzoek naar een oplossing en misschien kunnen we dit jaar onze jongdierendag samen met de Koninklijke Antwerpse Smierelclub organiseren.

Onze clubshow ging door in de maand november op de grootste kleinveeshow van België te Affligem. Opnieuw een héél mooi aantal meeuwen met echt wel dieren van topkwaliteit. Marnicq Demeur en Juul Lauwers namen het grootste deel van de midsnavelige en Belgische rassen voor hun rekening, terwijl de voorzitter van de Franse speciaalclub Guillaume Wurtz de kortsnavelige meeuwen én de Luikse barbetten voorgeschoteld kreeg. Het was de eerste keer dat wij onze Franse collega uitnodigden op een clubshow én dat een buitenlander een Belgisch ras mocht keuren in België, maar iedereen was na afloop vol lof! Dit jaar organiseren we onze clubshow te Turnhout en doen we opnieuw beroep op buitenlandse keurmeesters, deze keer uit buurland Nederland. Welgemeende felicitaties trouwens aan het adres van onze Nederlandse vrienden, want de organisatie van de internationale bijeenkomst van de Europese Meeuwenclub te Vlodrop was een succes!

Ik wens jullie allen alvast het allerbeste toe. Ik hoop dat jullie voldoening gehaald hebben uit het fokseizoen, dan kan nu de broodnodige selectie beginnen. Denk eraan: overdaad schaadt en kwaliteit gaat voor kwantiteit.

Lars Van Droogenbroeck

Notulen Jaarvergadering Meeuwenclub op 2 oktober 2021

Om ongeveer 10.30 uur opent voorzitter G. Simonis de vergaderingen en heet allen hartelijk welkom.

In het bijzonder onze ere voorzitter Th. Rijks, maar ook de dhr. Van der Meer die wegens gezondheid geen duiven kan houden, doch nu graag weer aanwezig wilde zijn. Ook worden 2 nieuwe leden begroet: vader en zoon Bosma, fokkers van Italiaanse Meeuwen. Aanwezig zijn totaal 17 Leden.

Afmeldingen zijn ontvangen van D. van Doorn, A.S.M. van Apeldoorn, J. Verlaat en P. van der Spek.

Wat betreft de organisatie van de Europa Show in Vlodrop - Zuid Limburg van 5 t/m 7 november maakte een moeilijke keuze in verband met de Corona perikelen, doch heeft het bestuur besloten om door te gaan.

Ook hebben leden van de speciaalclubs van de Oud Hollandse Meeuw Club, Antwerpse Smierel Club, de Figuritaclub en de fokkers van de Chinese Meeuwen toegezegd met inzendingen te zullen komen.

Een moment van stilte wordt in acht genomen wegens het overlijden van onze leden M. van Esch en H. van Deursen en de echtgenote van Huub Mertens, mevrouw Til Mertens.

Op de vergadering van de NBS op 30 oktober zal G. de Vries onze club vertegenwoordigen.

Kascontrolecommissie

De heren T. Westerhuis en W. van Dijk stellen zich hiervoor beschikbaar.

Bestuursverkiezingen

H. van der Breggen en G. Simonis zijn aan beurt van aftreden en stellen zich herkiesbaar. Aangezien er geen tegenkandidaten zich hebben gemeld worden ze met applaus herbenoemd.

In 2022 zijn J. D. van Doorn en G. de Vries aftredend en stellen zich niet herkiesbaar. J.D. van Doorn wegens huiselijke omstandigheden en G. de Vries zag graag een jongere plaatsvervanger.

De voorzitter vraagt de vergadering of er gegadigden zijn die een bestuursfunctie ambiëren.

Copy voor ons Bulletin

Hiervoor stellen H. van der Breggen, T. Westerhuis, R. Bosma, W. van Dijk, L. Kerkhofs en G de Vries zich bereid een artikel te zullen verzorgen.

Bijeenkomsten in 2022

Deze zijn gepland op de zaterdagen 14 mei en 1 oktober in Leerdam.

VLODROP

Naast het bestuur zijn J. Voncken en L. Kerkhofs bij gesprongen.

Alle aanmeldingen uit Nederland dienen naar J. van de Siepkamp te worden gezonden, terwijl die uit buitenland naar L. Kerkhofs.

Donderdag 4 november opbouw: dit zal 's middags plaatsvinden.

Vrijdag 5 november inkooien: inzenders kunnen hun dieren vanaf 14.00 uur inbrengen.

Zaterdag 6 november: keuring van de Meeuwen.

Officiële opening van de show om 14.00 uur; 19.00 uur feestavond met uitreiking prijzen.

Zondag 7 november: 10.00 uur E.M.C. vergadering en om 14.00 uur uitkooien van de dieren.

Rondvraag

Th Rijks bedankt bestuur en leden voor het bloemstuk dat hij heeft ontvangen wegens zijn 60-jarig huwelijk met zijn vrouw Jos. De traktatie van het gebak valt alle leden goed in de smaak. Vele jaren in goede gezondheid wordt het echtpaar Rijks door de leden toegewenst.

Meeuwenclub 100 jaar

Taco Westerhuis is een gedenkboek aan het samenstellen en vraagt de leden ook om historische en interessante voorvallen te melden.

Meegedeeld wordt dat M. Treffers stopt met de fokkerij van Oosterse Meeuwen.

Voor contact met onze oud-voorzitter W. van Zijl: deze is te bereiken onder no. 06-51821903.

Na afloop deelt de secretaris mee dat de verloting € 112,00 heeft opgebracht. De voorzitter bedankt de vergadering voor deze geweldige medewerking.

Secr. G. de Vries

J. Oord

Fokker van

Oud Oosterse Meeuwen

Satinet

Blauw witgeband

Bruinzilver witgeband

Kaki

Verzetslaan 29 - 8454 KK Mildam

tel.: 0513 – 681568 - e-mail: joord31964@gmail.com

Wim van Dijk

Tulpstraat 9

3442 BK Woerden

0348-419159

wim@vandijkie.com

Oud Duitse Meeuwen

G. de Vries Jr

Goutumerdijk 20

9084 AE Goutum

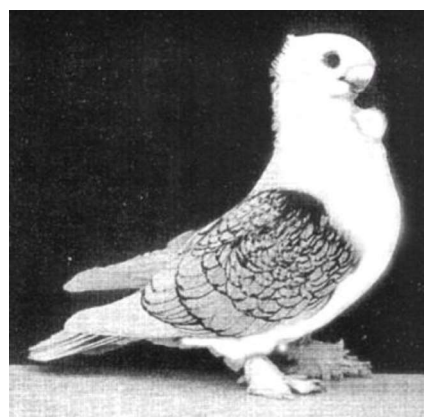
Tel.: 058 - 2883391

Fokker van

OOSTERSE MEEUWEN

Sinds 1954

Satinetten in vele kleurslagen

EEN BEKNOPT OVERZICHT VAN DE JONGE MEEUWEN OP ONZE CLUBDAG OP 2 OKTOBER IN LEERDAM

Het was een prachtig begin na de Corona perikelen met maar liefst 72 jonge Meeuwen in de kooien te zien zitten. Deze zouden worden besproken na het officiële vergadergedeelte.

Er kon worden begonnen met 5 zwarte Akener Lakschilden. Th. Rijks besprak ze en merkte op dat er duidelijk verschillen in schildkleur was te zien. Een tweetal kon intensiever in kleur zijn, daarentegen waren er twee die een werkelijke diepe kleur met een prachtige glans toonden. Daarvan was eentje die een fraai eivormige belijnde kop met een goede snavelbelijning toonde; een veelbelovende vogel dus.

De 2 Oud Oosterse Meeuwen - Satinetten en dan Bluetten - bezaten een fraaie schildkleur en banden en een prachtige spiegelstaart. Duidelijk was de bedoeling zichtbaar dat met behulp van een Oosterse Meeuw een juiste kop aan te fokken en dan in het bijzonder het verlangde kleine knikje in de voorhoofd en snavellijn te realiseren. Duidelijk op de goede weg met deze F1 en F2 nafokdieren.

De 2 Blondinetten toonden een fraaie zoming met heldere grondkleur en mooie beijzelde koppen. Ook de kop - snavelbelijning was zeer aansprekend.

De hier op volgende 13 Satinetten waren meer uiteenlopend, zowel in kleur als in kopvorm. Duidelijk verschil in de kleurslagen, hetgeen niet wil zeggen dat dit minder goed is, maar in zicht zijn ze verschillend. Bij voorbeeld tussen de gebanden en de geschubden waarvan erbij de laatste eentje een heel mooi type en stand liet zien. Ook de wensen van de kop- en snavelbelijning van de dieren waren zeer goed te noemen.

De Oud-Duitse Meeuwen zijn wel eens meer vertegenwoordigd geweest; nu waren er slechts 4 stuks aanwezig. De diertjes toonden alle hun goede ras eigenschappen, maar zouden nog iets meer koketter kunnen zijn. Doch ze zijn nog jong en wat nu niet is kan zeker wel komen.

Maar liefst 46 Italiaanse Meeuwen waren te gast in de kooien van Leerdam. Prachtig zo'n aantal dieren van verschillende fokkers bijeen te zien. Dit werkt heel inspirerend en geeft motivatie om in het volgende voorjaar de koppels zo samen te stellen om dan met de hieruit verkregen nafok je collega fokkers tegemoet te treden.

De ijskleurigen vormden de hoofdmoot. Een punt van aandacht vraagt de jabot, waarbij er dieren waren waarvan de jabot over één zijde helde, hetgeen de bedoeling is dat deze goed ontwikkeld naar beide zijden op de borst zal wijzen. Doch daar wordt aan gewerkt, wat duidelijk zichtbaar was. In kopvorm waren er nog wensjes, doch ook uitspringers vielen te noteren. Meerdere dieren bezaten een goede ijskleur met mooie

intensieve bandenkleur.

Hoewel van hetzelfde ras zijn de roodgebanden en de gekrasten toch iets anders. Zeker niet minder dan de ijskleurigen, maar toch anders, ze lijken ook iets anders in kopvorm.

Na de interessante besprekingen van de rassen, konden de traditionele zuivelmandjes aan de eigenaren van de winnende dieren worden uitgereikt, waarna ook de verloting van de door de leden meegebrachte prijzen onder dankzegging aan de schenkers zijn beslag kreeg. Na een wens goede reis naar huis, werd deze bijeenkomst afgesloten met nog een gezellige kout aan de bar.

Geert de Vries

Onze nestor en grote leermeester geeft weer eens college

VERSLAG ALGEMENE VERGADERING 14/05/2022

aanwezig Luc Kerkhofs, Jef & Lieve Van Camp, Lars van Droogenbroeck, Eddy, Bjorn & echtgenote Engels, Freddy Coppens, Huub Mertens

Verontschuldigd Free Hasselman, Jef Viaene, Henri Dreesen, Taco Westerhuis, Leo van Lierop

- 1) Onze voorzitter Lars opende de vergadering en blikte met voldoening terug op onze clubshow te Affligem. Een lichtpunt in een coronajaar!
- 2) Een gedetailleerd overzicht van de voornaamste in- en uitgaven 2021 werd aan de aanwezige leden voorgelegd en het kasboek werd gecontroleerd door Huub Mertens en Freddy Coppens. Enkele leden hebben onze club verlaten en zo wordt ons ledentotaal teruggebracht op 39.
- 3) Gezien het ontbreken van een tegenkandidaat werd Lars van Droogenbroeck, als voorzitter unaniem herkozen. Sven van Steen was afwezig en zijn intentie naar de toekomst zijn niet duidelijk. Luc Kerkhofs was niet meer herkiesbaar maar bij gebrek aan een nieuwe secretaris zal hij deze functie voorlopig verder zetten, totdat hiervoor een oplossing gevonden wordt. Gezien het tekort aan beschikbare bestuursleden zal Lars polsen bij de Antwerpse Smierelclub of samenwerking mogelijk is. De bestuursleden van de ASC zijn immers allen lid bij de VMC!
- 4) Onze jongdierendag hadden we graag ondergebracht bij "De Prachtduif" te Turnhout, maar aangezien deze hun 100 jarig bestaan vieren, wensen zij dit jaar deze dag voor te behouden aan hun eigen leden; jammer maar helaas.
- 5) Onze clubshow zal plaatsvinden op **19 en 20 november 2022** bij "De Prchtduif" te Turnhout. Volgende keurmeesters zullen onze rassen keuren; Gerard Simonis (kortnsavelige en div. midsnavelige meeuwen) en Peter Paridaen (Belgische meeuwen en div. midsnavelige meeuwen). Naargelang het aantal ingeschreven meeuwduiven is het mogelijk dat een ras overgeheveld zal worden naar een andere collega keurmeester. De prijzen, geschonken door onze club, zullen opgenomen worden in het vraagprogramma dat alle leden ontvangen..

- 6) Kopij meeuwenbulletin 2022:
- Voorwoord - Lars Van Droogenbroeck
 - Verslag jongdierendag
 - Verslag club show te Affligem + foto's winnende dieren
 - Verslag hokbezoek Francis Jacquet - Guillaume Wurtz
 - Verslag Europese kortsnavelige meeuwenshow te Vlodrop + foto's - Luc Kerkhofs
 - Artikel keuren te Saoedi Arabië - Luc Kerkhofs
 - Ledenlijst en prijzentafel 2022
- 7) **Bijkomende** aanmoedigingsprijzen (€ 2,50 voor 96 en € 5,00 voor 97 punten) zullen door onze vereniging ter beschikking gesteld worden aan de clubleden van de Vlaamse Meeuwduivenclub op volgende tentoonstellingen;
- West-Vlaanderen: West -Vlaamse Neerhof Vrienden te Wingene op 1 en 2/10/2022;
 - Oost-Vlaanderen: Werken van den Akker- Land van Aalst op 22 en 23/10/22;
 - Brabant: De Pajottenlanders te Affligem;
 - Limburg: De Rasduif te Houthalen;
 - Interprovinciale Wedstrijd "Kempenshow" te Geel op 17 en 18/12/2022.

Notulen van de Voorjaarsbijeenkomst op zaterdag 21 mei 2022 in Leerdam

Om ongeveer half elf opent voorzitter G. Simonis de bijeenkomst en heet iedereen hartelijk welkom. Hij zegt blij te zijn dat we weer de mogelijkheid hebben elkaar te ontmoeten, hetgeen tijdens de Corona periode dit wel twee jaar onmogelijk maakte.

Aanwezig zijn 12 leden, die hij kan begroeten, waarbij de erevoorzitter Th. Rijks.

Het voorbije tentoonstellingsjaar was voor de Meeuwen Club zeer bijzonder in verband met het organiseren van de Europese Meeuwen Club show van 5/7 november in Vlodrop in Zuid Limburg.

Aanvankelijk was de datum in 2020 vastgesteld, maar door de Corona epidemie niet mogelijk en kon de show een jaar later worden georganiseerd. Ruim 530 dieren waren ingezonden, wat toch als een groot succes kan worden beschouwd.

Wat betreft voor de toekomst zijn er zorgen omtrent het exposeren in het buitenland, aldus de voorzitter, in verband met mogelijke strenge voorschriften en registratie van de dieren. België en Nederland hebben hier tegen al ernstig gereageerd.

Bericht was ontvangen van de SIS en de Ringslagerclub om samenwerking en activering in de sierduivensport. De vraag kwam naar voren, wat de bedoeling is en hoe zij dit voorstellen.

De voorzitter zegt dat hij zal reageren in een antwoord en wijzen op specifieke ras eigenschappen, zoals bij Vliegassen, Showrassen, Speelrassen enz.

Het financieel verslag en de kas controle wordt verschoven naar de Najaarsbijeenkomst in verband dat afhandeling van de Europa Show nog niet volledig is afgehandeld.

Voor de Meeuwenclubshow worden G. Simonis en J.J. van de Siepkamp benoemd de keuring hiervoor te verrichten.

Bestuursverkiezing

De heren J.D. van Doorn en G. de Vries treden af als bestuursleden. Sedert 1974 hebben ze deel uit gemaakt van het bestuur, de ene als samensteller en vervaardiger van het Meeuwenbulletin en belangrijke ondersteunende activiteiten de club aangaande en de ander als secretaris/penningmeester.

De voorzitter stelt de vergadering voor beide heren tot Erelid te benoemen waarop de vergadering dit voorstel met applaus ondersteunt.

Aan beide bestuursleden wordt door de voorzitter een fraaie bos snijbloemen overhandigd. Deze worden onder dankzegging hartelijk ontvangen.

Bij de nabeschouwing van de EMC show blijkt dat deze toch zeer succesvol is verlopen en looft van der Spek de gehele organisatie, hetgeen door de vergadering met een luid applaus wordt bekrachtigd. Duitsland was jammer genoeg matig aanwezig, andere landen wel zoals o.a. Bulgarije, Oostenrijk, Frankrijk. De vraag is in hoeverre de Corona pandemie van invloed is geweest. Bij de keuring van de Oosterse Meeuwen bestonden vragen omtrent bij de beoordeling van de kop. T. Westerhuis zal een schrijven richten aan de EMC.

T. Westerhuis heeft al toegezegd een plaats in het bestuur te willen innemen. Het bestuur zal zoeken naar een vijfde kandidaat.

Voor kopij voor het Meeuwenbulletin hebben de volgende leden toegezegd voor kopij te willen zorgdragen; Van der Breggen, Westerhuis, Bosma, van Dijk, Van Uden en De Vries.

De tekst moet voor juli zijn aangeleverd bij J.D. van Doorn.

Ook de advertenties kunnen weer worden herplaatst.

Feest 100-jarig bestaan van de Meeuwenclub. Na korte beraadslagingen wordt 28 en 29 januari 2023 voorgesteld.

Hierna wordt over gegaan tot de bespreking over de verschillende zienswijze over de NBS standaardtekening van de Italiaanse Meeuw. Besloten was dat de oude tekening zou worden aangehouden bij de keuring in Nederland. Ook kwam naar voren het verschil tussen de kleuren ijsblauw en met name die van de rood gekraste, als ware het twee aparte rassen, doch wel Italiaanse Meeuwen!

Na afloop kon de voorzitter zeggen dat over dit onderwerp het laatste woord nog niet is gezegd.

Hierna kon hij de vergadering afsluiten en bedankte ieder voor hun aanwezigheid en wenste ieder een wel thuis.

Geert de Vries

H. van der Breggen
Fokker van Italiaanse meeuwen
(Ijskleur)
&
Oudduitse meeuwen
(Blauwschild zwart geband)

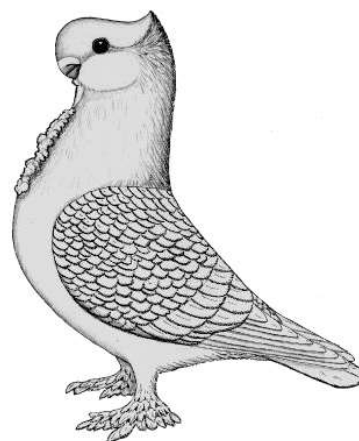
Mail : Hermanvanderbreggen@hotmail.com Mob : +31610977433

Gerard Simonis

J. van Stolberglaan 305
2595 CH 's-Gravenhage
t: 070 – 3825856
e: gerard.simonis@cushwake.com

Fokker van:

Satinetten

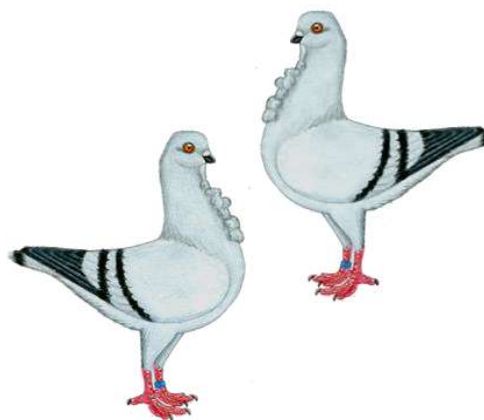
Leo van Lierop

Dorpsakkers 40
6027 SK Soerendonk
t: 0495 - 591884
e: leo.van.lierop@hetnet.nl

Fokker van:

Italiaanse Meeuwen

ijskleur zwartgeband

Verslag keuring jongdierendag Vlaamse Meeuwduivenclub 2021

Naar jaarlijkse gewoonte werd onze jongdierendag ondergebracht bij onze vrienden van de Prachtduif te Turnhout. In totaal brachten onze liefhebbers 74 meeuwduiven in de kooien in 7 verschillende rassen. Juul Lauwers en ikzelf beoordeelden de aanwezige dieren. Juul keurde de midsnavelige meeuwen en ik voorzag de kortsnaveligen en de Oud-Oosterse meeuwen van een beoordeling. Alweer konden wij rekenen op een vlekkeloze organisatie, wat niet zo eenvoudig was door de geldende maatregelen tegen de Coronapandemie. Felicitaties aan het adres van het bestuur van Turnhout. Wij mochten ook enkele vrienden van de Nederlandse meeuwduivenclub verwelkomen die naast een vergadering voor de organisatie van de Europese meeuwduivenshow te Vlodrop ook een bezoekje brachten aan onze jongdierendag.

Mijn reeks werd geopend door 3 **blondinetten** van Luc Kerkhofs. Een koppel zwartgezoomde dieren die, zoals we van de blondinetten van Luc gewend zijn, een vaste opgerichte stand lieten zien en mooie kopvormen. De doffer kon iets korter in achterpartij. Vervolgens een opmerkelijke bruin gezoomde duivin met een ongelooflijke lengte én breedte in voorkop in combinatie met een krachtige, breed aangezette en mooi meelopende snavel. Haar houding kon wel opgerichter op het moment van de keuring.

Vervolgens was het de beurt aan 16 **Satinetten** van 3 liefhebbers in 8 kleurslagen. De blauw witgebande doffer van Huub Mertens die de reeks opende werd uiteindelijk niet alleen de beste van de reeks, maar ook de beste duif van mijn keuring. Een krachtige doffer met een vaste opgerichte houding die bovendien elegantie én rasadel uitstraalde. Het maakte niet uit langs welke kant je hem benaderde; hij toonde zich steeds vol trots van zijn beste kant. Zo betaamt het een meeuwduif trouwens. De reeks van Huub was overigens bijzonder sterk. Hij had wel behoorlijke concurrentie in enkele mooie dieren van Luc Kerkhofs in zwart en bruin gezoomd die uitblonden in kopvorm en een mooi krachtig en compact type vertoonden. Ik noteerde vooral opmerkingen in verband met de lichaamshouding die soms opgerichter kon, het type hier en daar iets compacter en de inplanting van de kap die bij sommige dieren aan de

lage kant was. Hét raskenmerk bij uitstek is echter de kopvorm met nadruk op de lengte en vulling in voorkop én de breed aangezette, krachtige, goed gesloten en relatief korte snavel die met het voorhoofd een ononderbroken booglijn vormt. Hier opmerkingen in verband met de substantie van de snavelhelften, het "meelopen" van de snavel en enkele dieren die iets meer vulling in de voorkop mochten vertonen. Wat ook niet vergeten mag worden is de jabot. Hét raskenmerk dat de groep meeuwduiven typeert. Hier en daar toch wel wat dieren waarbij de jabot beter ontwikkeld mocht zijn. Dokter Viaene legt zich al enige tijd toe op de verdunde kleurslagen. Hier echter enkele dieren die ik moeten drukken heb in verband met een foutief type, problemen met de snavel en de kopvorm die niet rastypisch genoeg was.

Afsluiten deed ik met een reeks van 20 **Oud-Oosterse meeuwen** in 10 kleurslagen van 4 liefhebbers. Beste werd een kakhi geschubde duivin van Ludo Gorts die een compact type wist te combineren met een vaste opgerichte stand en een mooi gevulde voorkop met krachtige snavel. Wat mij vooral opviel was het grote verschil qua type en kopvorm in deze reeks. Niet alle dieren waren volgens mij even raszuiver en dat was onmiddellijk zichtbaar. Ik noteerde opmerkingen in verband met een beter gevulde borst, een kortere achterpartij, een vastere opgerichte lichaamshouding en een beter gevuld voorhoofd. Ook moet er op gelet worden dat de snaveltjes niet te fijn of te spits worden.

Lars Van Droogenbroeck

Een imposante serie **Italiaanse meeuwen** van 3 liefhebbers in overwegend ijskleur geband. Wat het type betreft was er niet zo veel aan te merken. Twee

blauw donkergekrasten waren ZG. De gemiddelde kwaliteit bij ijskleur geband lag zeer hoog. Toch heb ik bij enkele exemplaren de opmerking gemaakt dat de ijskleur fijner kan op kop en hals, bij ééntje zelfs op de schilden. Het ontbrak de meesten nog aan gewenning in de tentoonstellingskooi. Zo waren er meerdere die hun halslengte niet wilden tonen. Opvallend was ook dat ik bijna geen opmerking diende te maken over de schedellijn. De meesten lieten ook

het gewenste wammetje zien. Allemaal hadden ze een goede tot zeer goede jabot. De conditie was er nog niet helemaal zo vroeg op het seizoen. Als beste dier een ijskleur zwartgeband van Eddy Engels.

Van deze kleine serie **Vlaanderse smierels** van Martin van Uden was een geelzilver gebande doffer de beste. De serie was niet echt uniform qua type. Ze hadden wel allen een goede koplijn en kap.

Vier rode **Oud Duitse meeuwen** van zeer goede kwaliteit. Het waren krachtig gebouwde exemplaren. Ze toonden allen een goede kopvorm met goed aangezette kap en rozetten. De jabot mocht bij 2 stuks iets meer ontwikkeld. De kleur was OK.

In deze serie **Figurita's** waren de ZG exemplaren dun gezaaid. Het is nog altijd zo dat qua type en stand de beste bij de witten zitten. Er waren maar een paar exemplaren die bijna een goede opgerichte houding toonden. Naar de gevraagde trapeziumvormige kop was het echt zoeken. De meesten lieten ook te weinig of zelfs geen keelwammetje zien. Conditioneel waren de meesten nog sterk in de rui.

Juul Lauwers

Afscheid van bijna 100 jaar bestuurservaring!

Voor het uitbreken van de coronapandemie hadden Han van Doorn en Geert de Vries aangegeven dat het tijd werd voor nieuw bloed in het bestuur. Hoewel beide zeker niet PIEP meer zijn, zijn ze zeker nog niet KRAK. Ik heb ze dan ook weten te verleiden te blijven zitten tot na de EMC in Vloderp om op de afgelopen voorjaarsvergadering van mei jongstleden af te treden. Het bestuur en de vergadering heeft gemeend om beide tot erelid van onze vereniging te benoemen voor de lange en vele verdienste die zij hebben gehad voor de Meeuwenclub.

Han is niet het langst lid van de twee, maar hij is wel het langstzittende bestuurslid. In 1967 is hij lid geworden van de toen nog "oude" Meeuwenclub, waar ook de Chinese meeuwen als clubras onderdeel van uitmaakte.

Hij was destijds fokker van Antwerpse Smierels, Italiaanse meeuwen, Tunische meeuwen en Turbiteens. Toentertijd was Piet Pakker voorzitter en Henk van Gelderen secretaris. Het waren bewogen jaren, waarin de Chinese meeuwenfokkers en de fokkers van overige clubrassen zich verhielden als water en olie. Het werd nimmer één. Medio 1970-1971 kwam dit tot een uitbarsting in het bestuur en traden er bestuursleden uit. Han pakte de draad op en trad in 1971 toe als 2e secretaris van de "oude" Meeuwenclub. Uiteindelijk leide het gerommel tussen de twee kampen in 1974 tot een afscheiding van de Chinese Meeuwen fokkers. Door deze afscheiding mocht de naam "Meeuwenclub" niet meer worden gevoerd tot medio 2000. Een lange tijd is het een slapende vereniging geweest met Jan de Jong als enig lid. De nieuwe naam van de club in de periode rond 1974 is mij niet bekend. Wel weet ik dat er twee kringen in de club waren en dat Han in 1974 secretaris werd van de Kring Overige Meeuwenrassen. Dit was ook het jaar dat Geert samen met Theo Rijks toetraden als bestuurders. Theo als voorzitter en Geert als secreatris van de Kortsnavelige Meeuwenfokkers Kring. Wat later zou uitgroeien tot de Kortsnavelige Meeuwenclub.

Han is zoals reeds gezegd tot 2022 bestuurder geweest en het rekensommetje 2022 minus 1971 geeft een periode van 51 jaar aan. Zolang als ik lid ben van de vereniging ken ik Han als een prima bestuurder. Hoewel we de functie 2^e secretaris niet meer kennen, is hij wel degene die altijd de stand-in is op administratief gebied en ook jaarlijks de uitnodigingen voor de vergaderingen en het Meeuwenbulletin verzorgd. Hij is degene die het door vele zeer gewaardeerde jaarboekje in elkaar zet en verspreidt onder de leden. Gelukkig heeft hij aangegeven dat hij dit ondanks dat hij geen bestuurslid meer is voorlopig wil blijven doen. Waarvoor onze dank.

Wanneer Geert precies lid van de club is geworden is mij niet bekend. Het is wel voor Han geweest. Han wist mij namelijk te melden dat toen hij in 1967 lid werd, Geert reeds lid was als fokker van Oosterse Meeuwen. Ook hier het rekensommetje 2022 minus 1974 geeft een periode van 48 jaar aan. Ik ken Geert als secretaris/penningmeester van de club. Hij heeft vanaf zijn toetreden als bestuurder altijd gezorgd dat er goede uitgebreid notulen, nog steeds met pen geschreven in een prachtig handschrift, werden opgetekend in het notulenboek. Het boek is dan ook een sierraad voor de club en geeft het

wel en wee uitstekend weer. Daarnaast zorgde hij op zijn eigen manier voor de kas. Laten we zeggen dat het zijn Friese manier van boekhouden was, waar het boekjaar niet altijd gelijk liep, maar de kas altijd klopte. Al moest hij dit zelf kloppend maken. Er is ons nooit iets te kort gedaan.

Han en Geert,

Ik denk dat ik namens de gehele vereniging spreek als ik jullie ook vanaf deze plek wil bedanken voor jullie langjarige inzet. Ik denk niet dat iemand dit ooit gaat overtreffen. We zullen er op de viering van ons 100-jarig bestaan in januari 2023 te Den Haag nog éénmaal bij stil staan.

Voorts hoop ik dat jullie in goede gezondheid blijven, zowel geestelijk als lichamelijk, en jullie nog heel lang als lid te mogen treffen op de samenkomsten van onze club of gewoon tussen de kooien om daar te melken over onze mooie meeuwen.

Gerard Simonis
voorzitter

Jouke van de Siepkamp onderscheiden met de A.C.M. Dolk-plaquette

Tijdens de algemene ledenvergadering van de NBS op 11 juni jl. werd aan ons (bestuurs-)lid en bekende sierduivenkeurmeester Jouke van de Siepkamp de A.C.M. Dolk-plaquette uitgereikt.

Deze prachtige eigenslag legpenning werd aan hem uitgereikt door Dick de Boer, voorzitter van de commissie van toekenning. Jouke was zeer verrast en niet minder vereerd met deze prestigieuze onderscheiding welke toch wel een bijzondere betekenis heeft.

In zijn toespraak tot Jouke ging Dick nader in op de kennis en kunde van Jouke. Om de Dolk-plaquette te kunnen ontvangen, moet men zich in drie eigenschappen onderscheiden: allereerst een goed en kundig keurmeester zijn. Voorts moet men actief in de liefhebberij en organisaties betrokken zijn en als derde moet men geregeld redactionele bijdragen leveren. Aan deze drie voorwaarden voldoet Jouke ruimschoots, aldus Dick. Hij is voor onze liefhebberij goud waard: voor de NBS, voor de verenigingen, voor speciaalclubs en voor de (grote) tentoonstellingen. Jouke is gemakkelijk benaderbaar en is altijd genegen om de fokkers met raad en daad bij te staan.

Onder applaus uit de zaal overhandigde Dick vervolgens de toch ietwat verbouwde Juke de legpenning met de woorden dat hij deze onderscheiding dik verdiend heeft.

En aangaande de redactionele bijdragen: Deze zomer nog heeft hij een prachtig artikel met fraaie foto's in Kleindiermagazine laten opnemen over de viering van ons 100-jarig bestaan van de Meeuwenclub tijdens de internationale manifestatie van de Europese Meeuwen Club (EMC) in Vloderp vorig jaar november.

Wat weten we van de A.C.M. Dolk-plaquette?

Bij het begin van zijn toespraak, vroeg De Boer aan de vergadering wie de heer Dolk heeft meegemaakt. Het bleef akelig stil en niemand stak zijn hand op. Dat kan eigenlijk ook niet, want nu zijn de meesten in die jaarvergadering van de NBS ook niet meer zo jong, maar een leeftijd hebben om èn aanwezig te zijn op de alv. èn dhr. Dolk te kennen, dat is bijna voor 100% niet meer mogelijk.

Als niemand dhr. Dolk heeft meegemaakt en het is toch een unieke plaquette die in zeer hoog aanzien staat, moet dhr. Dolk toch wel een bijzonder persoon geweest zijn. En dat is hij ook geweest:

Dhr. Dolk was in de jaren vóór en na WOII een bekend fokker van duiven, hoenders en konijnen. Maar zijn hart ging uit naar de duiven. Al vóór WOII fokte hij Dragoons op een zeer hoog niveau, waardoor de fokkers in Engeland het nakijken hadden. Ook was hij topfokker in de Engelse Modena's. De huidige club in Nederland eert hem nog steeds als erevoorzitter.

Maar naast deskundig fokker, was hij ook een kundig organisatieman en een zeer bekend sierduivenkeurmeester.

Hij overleed begin 1958. Ter nagedachtenis en herinnering aan deze aimabele en bijzondere man is een plaquette in het leven geroepen om hem te blijven eren. Deze eigenslag plaquette bestaat uit de beeltenis van wijlen dhr. Dolk.

Deze plaquette wordt slechts eenmaal in de 5 jaar toegekend, afwisselend aan een sierduiven-, hoender- of konijnenkeurmeester. Iedere diergroep komt dus slechts eenmaal in de 15 jaar in aanmerking.

De laatste keer dat de plaquette werd uitgereikt aan een sierduivenkeurmeester, viel de eer te beurt aan Jan de Jong (2007).

Als de uitreiking van de plaquette blijft voortbestaan, dan is de sierduivengroep in 2037 weer aan de beurt.....

De commissie van toekenning bestaat uit de heren Dick de Boer voorzitter, Han van Doorn vertegenwoordiger sierduiven, Jan Krijthe vertegenwoordiger konijnen en Bernard Hanskamp vertegenwoordiger hoenders.

Han van Doorn

EMC - MC Meeuwenfestijn Vlodrop 2021

De Roerhal in Vlodrop
Een fraaie hal voor het Meeuwenfestijn 2021

De ere ring met de kampioenen - feestelijk aangekleed met Kerststerren in V-vorm

De fokkersavond - diner en prijsuitreiking

Een groot aantal winnaars met hun gewonnen erebanden

Luc Kerkhofs overhandigt de door Duitsland gewonnen wisselbeker van de EMC aan Klaus Schuster, voorzitter van de Duitse kortsnavelige meeuwenclub

Keuring van de EMC (kortsnavelige meeuwen) te Vlodrop 6-7/11/2021

Allereerst hartelijk dank aan de organisatoren uit Nederland Gerard Simonis en Taco Westerhuis en de andere vrienden uit Nederland. Luc Kerkhofs was de moderator en zorgde voor goede contacten met de Europese landen.

Dit werd een prachtige meeuwenshow met 536 duiven, waaronder 286 kortsnaveligen uit acht landen.

Zes **Engelse owls**, allemaal van Robert Becker. De beste met 96 p. en in de galerie nog 1 x 95 p. Leuk om te zien dat hij bij dit oude zeldzame ras blijft. De beste was de grootste, maar het ontbrak een beetje aan snavelsubstantie, maar verder was de belangrijkste wens: Meer grootte.

De witte **Afrikaanse owls**, helaas bleven veel kooien leeg (jammer), maar de tentoongestelde dieren waren allemaal van goede kwaliteit. De meeste hadden grote brede koppen met een goede snavelsubstantie en snavelinplanting, maar ze waren allemaal iets te lang van gestalte. De beste met 96 punten kwam van Uwe Schüfer. Zowel Uwe Schüfer als Klaus Schuster hadden elk 1 x 95. Slechts twee van de zwarten werden getoond! Aan de andere kant, hier was mijn winnaar. Een mooie jonge 0.1 met 97 punten van Franco & Würtz. (in de galerij)

Een enkele Andalous kleurige met 95 p. ontbreekt hier iets voor en boven het oog.

Drie rode en vier gele van Anders Christiansen. De beste die we momenteel in Europa zien. De doffer in cat.nr 277 was uitmuntend op alle belangrijke punten (iets betere bovensnavel) en kreeg 96. De beste geel met 96 punten had een wens voor een betere snavellijn.

De twee blauwe en roodbonten van Jozef Pinter met 1 x 95 p. waren wat lang in de figuur en zouden ook een betere snavellijn moeten hebben. De vier zwartbinten waren van hoge kwaliteit met 1 x 96 p. (in de galerij) en 1 x 95 p. van Anders Christiansen.

Twee **Anatoliërs** in zwart. De beste 1 x 95 van Uwe Schüfer, iets ruw aan de oogrand en de kleur zou intenser moeten zijn. Een enkele blauw met oranje ogen!

EMC Kampioenen Vlodrop - 2021

Vijf **Duitse schildmeeuwen** allemaal van Leif Jensen DK. meerdere met kleine wensen in tekening, snavel en stand. Met een absoluut topdier met 97 d. (in de galerij).

Acht **Duitse kleurstaartmeeuwen** van Uwe Schüfer, allemaal met grote brede koppen, maar bijna allemaal te lang, maar van een zeer hoog internationaal niveau met 1 x 97 p. en 2 x 96 p.

Dan komen we bij de **satinetten** (79). Ook hier is een zeer hoge internationale kwaliteit, maar helaas is het aantal iets lager dan op de laatste EMC-beurs in Hongarije (130)

Acht bluetten, allemaal zeer goede dieren met kleine wensen zoals betere staart, korter in figuur, zuivere banden, meer borstbreedte en betere jabot. Topscorer Nihat Vatansever met 1 x 97 P. (in de galerij) en 1 x 96 P. H.O. Christiansen met 1x 96P. en Huub Mertens met 1x 95P.

Slechts twee in blauwzilver, 1 x 95 p. voor Yavuz Cengiz, iets te horizontaal in stand.

10 Silveretten, met een absoluut topdier van Huub Mertens 97 punten en in de galerie. Nr. 340 een prachtig dier, maar nog niet af. De belangrijkste punten van kritiek waren: de horizontale stand en het ontbreken van tentoonstellingsconditie. Huub Mertens had er nog een met 96 ptn, De Vries 1 x 96 pt en 1 x 95 pt, Ali Samet 1 x 95 pt en Bayram Yakub 1 x 95 pt.

De blauwgeschubden met 23 stuks waren de grootste groep. Hier waren ook de hoogste punten. Huub Merten met 1 x 97 p. (in de galerij), 1 x 96 p. en 2 x 95 p. Stephen Haftendorn 1 x 96 p. en 1 x 95 p., Yavuz Cengiz met 1 x 96 p. en 1 x 95 p P., Nihat Vatansever met 1 x 96 p. en 1 x 95 p. en Theo Rijks met 1 x 95 p. Hier waren dieren met grote brede koppen, maar de meeste waren te lang in figuur. Voor de blauwgeschubben waren de typische wensen een lichtere en schonere grondkleur, hogere kap, te lang in de figuur, iets betere snavelinbouw.

11 bruingeschubden wederom met goede dieren. Huub Mertens had topcijfers met 1 x 96 punten en 2 x 95 punten, H.O. Christiansen met 1 x 96 p. en Martin Treffers 1 x 95 p. Bijna alle dieren met een grote, brede kop, maar de meeste zijn te lang in de figuur, en een aantal met wensen in de schubtekening, de lichtgekleurde dieren missen een duidelijke schubtekening en de donkere zijn te roestig in het wit. Nr. 375 had een heel mooi figuur, maar de snavelinbouw zou beter moeten zijn.

EMC Kampioenen Vlodrop - 2021

1 kakigeschubde, tentoongesteld door Huub Mertens met 95 p.

12 zwartgezoomden, hier was de concurrentie erg hoog en erg moeilijk om de beste te vinden. Yuri Nikolov won met 1 x 97 ptn, Yuri nog een met 1 x 95 ptn, Luc Kerkhofs met 1 x 96 ptn en 1 x 95 ptn en Martin Treffers met 1 x 96 ptn.

12 bruingezoomden, Nihat Vatsenver met 1 x 96 p. en 2 x 95 p. Luc Kerkhofs met 1 x 96 p. en 1 x 95 p.

Dan komen we bij de **Blondinetten**, die weer de grootste groep waren met 117 ingeschreven dieren, enkele kooien bleven leeg. (In Hongarije werden in 2019 291 blondinetten ingeschreven).

Laten we beginnen met de 13 blauw met witte banden. Hier was Stephan Haftendorn zeer dominant met 1 x 97 punten (in de galerij en later gouden medaillewinnaar), 2 x 96 punten en 1 x 95 punten. Walter von Lewinski 1 x 95 p.

5 gele met witte banden, allemaal van Andreas Pfeifenberger met 1 x 96 p. en 1 x 95 p. Ze hebben allemaal grote, brede koppen, wensen voor de kleur, maar zijn ze wat lang in de figuur.

Andreas Pfeifenberger had 2 van de 3 bruinzilvers met witte banden, 1 x 96 St. Dezelfde wensen als voor de gele. 4 kaki met witte banden maar hier geen topklasse.

13 blauwgeschubden van Jarno Verlaat met 3 x 96 p. en 1 x 95 p. Dragoslav Penev met 1 x 95 p.

2x bruinzilvergeschubd tentoongesteld door Ali Samet met 1 x 96 p en door Andreas Pfeifenberger met 1 x 95 p.

2 x roodgeschubd van Bayram Yakub 1 x 95 p.

5x geelgeschubd, Ali Samet met 1 x 97 p. (in de galerij) en 2 x 95 p. De winnaar had echt een groot en breed hoofd, als ik een beetje kritisch mag zijn, zou ik zeggen dat de Oosterse niet groter mogen worden.

EMC Kampioenen Vlodrop - 2021

De 21 zwartgezoomden vormden de grootste groep, zij het met slechts twee exposanten. Maar van zeer hoge kwaliteit. Luc Kerkhofs met 1 x 97 pt, 2 x 96 pt en 2 x 95 pt Pinte met 4 x 95 pt Veel zwartgezoomden hadden een goed figuur en stand maar de zoming goed krijgen is wat moeilijker.

De op een na grootste groep waren de 16 roodgezoomden. HO Christiansen met 1 x 97 p. (in de galerij) en 1 x 95 p., Klaus Schuster met 1 x 96 p. en 1 x 95 p. Andreas Pfeifenberger en Ali Samet met 1 x 95 p. De wensen hier waren een betere oogkleur, een betere snavelinplanting en een kortere figuur. Hok.nr. 488 van Andreas Pfeifenberger sprak mij aan, helaas met te lichte ogen.

4 bruingezoomden met een topdier uit Luc Kerkhofs 1 x 97 p. en in de galerij. Ali Samet had 1 x 96 d. (een heel goed dier) en 1 x 95 p.

12 geelgezoomden met diverse goede dieren. Ali Samet 1 x 97, Andreas Pfeifenberger 1 x 96, Jozef Pinter 2 x 95 en Klaus Schuster 1 x 95. Over het algemeen zijn de meeste iets te lang.

1 kakigezoomd, Andreas Pfeifenberger 1 x 96 P. Een absoluut topdier.

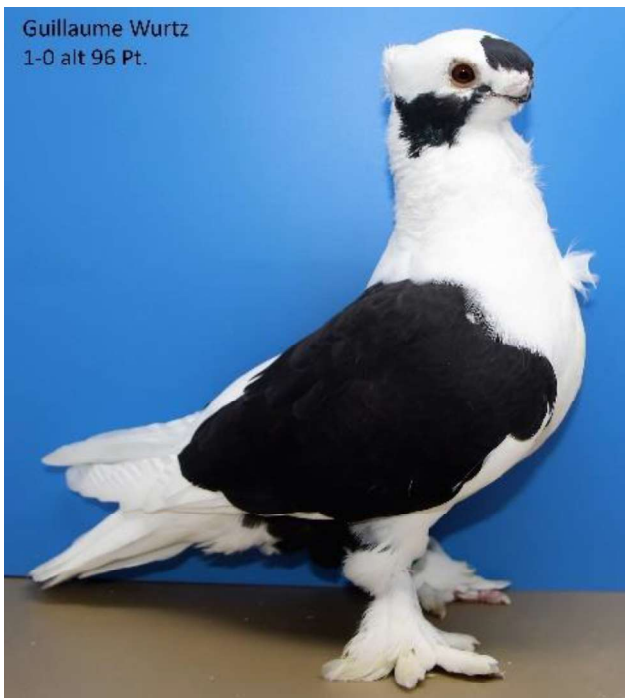
3 sulfurgeschubden, Dragoslav Penev 1 x 96 p. en in de galerij. (een heel goed dier, helaas met een wat brede staart) Bayram Yakub 1 x 95 p.

16 **Turbiteens**, de winnaar was van Franco & Würtz met 96 p. en in de galerie hadden ze ook 1 x 96 p. en 1 x 95 p. Uwe Schüfer 1 x 95 p. Echt goed, zo'n grote verzameling van dit zeldzame ras te zien.

Over het algemeen hebben we allemaal problemen met de figuur van onze meeuwen. In de poging om grote brede hoofden te fokken, vergaten we figuur en houding. Bijna alle keurmeesters waren het eens over onze internationale show, nu hoeven we alleen nog maar de meeuwen met de juiste korte figuren op de voorgrond te zetten.

Hans Ove Christiansen

EMC Kampioenen Vlodrop - 2021

De middensnavels in Vlodrop

We hadden nog speciaal een oproep gedaan bij de zuster Oud-Hollandse Meeuw Club, maar dat mocht helaas niet baten. Alleen Ane Visser had **Oud-Hollandse** ingestuurd. Wel van goede kwaliteit en in drie gebande kleurslagen. Keurmeester Lars van Droogenbroeck kon tweemaal 95 punten vergeven en verder nog 94 en 93 punten op in doorsnee prima dieren. Een aantal geelzilveren en blauwzwartgebande dieren in de verkoopklasse kregen nieuwe woningen in *la douce France*. Ik ben daar ook eerder prima OH meeuwen tegen gekomen.

Leden van de Antwerpse Smierel Club hadden zin in het meeuwenevenement en drie actieve fokkers stonden garant voor eenentwintig **Antwerpenaren**. Eveneens gekeurd door Van Droogenbroeck. In zwart en rood uitstekende dieren met drie maal 96 punten voor Visser en Van Doorn. De winnaar was deze keer te vinden in de blauwzwartgebanden met 97 punten voor Van Doorn. Verder nog leuke Smierels in de gekrasten van Visser, die echter niet verder kwamen dan 93 punten. Desondanks een fraaie collectie.

De Belgische meeuwen zetten voort met **Luikse meeuwen**, die, hoewel er hier slechts twee waren, momenteel in België duidelijk aan een come back bezig zijn. De twee hier waren van Ane Visser. Van Droogenbroeck had zijn top **Luikse barbetten** in de kooien gezet, welke gekeurd werden door grootmeester Theo Rijks. Als je bij hem met zes barbetten driemaal 95 punten en eenmaal 96 haalt, dan weet je dat dat het goede dieren zijn.

Meer dan zestig **Figurita meeuwen** vulden de kooien met dieren van bekende namen als Stout, Rijs, Bosma, Swaans en Van der Meer. Waarbij vermeld mag worden dat alleen Bosma al garant stond voor de helft van de dieren. En daarnaast was hij ook nog present bij de Italiaanse meeuwen. Je moet de verzendkisten maar hebben?! De keurmeesters konden maar liefst drie maal 97 kwijt op respectievelijk een witte van Bosma en een gele en veelkleurige van Stout. Verder geven nog zestien maal 96 en tweeëntwintig keer 95 punten aan dat hier de crème-de-la-crème van het Spaanse meeuwendom aanwezig was. Prachtige dieren en in topconditie.

Theo Rijks en Gerard Adriaanse mochten zich vervolgens bezig houden met de beoordeling van de **Italiaanse meeuwen**, het ras dat inmiddels een koppositie binnen de Nederlandse Meeuwenclub vervult. En de kwantiteit doet er niet voor onder. Liefst tweeënnegentig Italianen vulden de kooien, bijeengebracht door een achttal fokkers en een combinatie.

Theo keurde de ijskleurigen en Gerard alle overige kleuren.

EMC - MC Vlodrop 2021 - midsnavels

Ital. Meeuw - ijs - m/j - 97 pnt.
Comb. Haico en Demi
fraaiste uit keuring Rijks
en fraaiste IM

Ital. Meeuw - ijs - m/o - 96 pnt.
Jelmer de Groot
fraaiste op 1 na uit keuring Rijks

Ital. Meeuw - roodz.- m/j - 97 pnt.
Herman van der Breggen
fraaiste uit keuring Adriaanse

Ital. Meeuw - roodz.- v/o - 96 pnt.
Han van Doorn
fraaiste op 1 na keuring Adriaanse

Een groot aantal ijskleurig zwartgebanden met topdieren van diverse fokkers, dus de kwaliteit is in die kleurslag mooi verdeeld. Naast een aantal keer 96 en 95, één 97 dier van Combinatie Haico (Bosma) en Demi.

Opvallend was dat naast vier zwarttroeken er slechts 1 blauw zwartgebande aanwezig was. Toch een basiskleur zou je zeggen. Wel een aantal roodzilvers, met een 97 voor Van der Breggen en 96 punten voor Van Doorn. In geelzilver 96 punten voor Voncken. Van Doorn gaf zijn visitekaartje af in de roodzilvergekraste Italianen met naast eenmaal 96 punten zes maal 95 op slechts acht dieren. De geelzilver-gekrasten waren weer voor Van der Breggen. Bosma en Voncken vulden als laatsten de kooien met bonte dieren van een hele redelijke kwaliteit.

Alles bij elkaar een prachtige collectie Italiaanse meeuwen.

De fraaiste Italiaan uit de keuring van Theo werd een jonge ijskleur doffer met 97 punten van de Combinatie Haico en Demi en deze werd tevens de fraaiste Italiaanse Meeuw. Fraaiste op 1 na werd een oude ijskleur doffer van Jelmer de Groot met 96 punten.

Fraaiste uit de keuring van Gerard werd een jonge roodzilver doffer van Herman van der Breggen met 97 punten en de fraaiste op 1 na een oude roodzilver duivin van Han van Doorn met 96 punten.

Vervolgens gaven de **Akener Lakschildmeeuwen** acte de présence in alle drie de kleuren. Van Dijk versloeg met 97 punten de Duitse inzender Von Lewinski met een prachtige jonge zwartschild doffer. In rood, toch vaak de toonaangevende kleur, moest genoeg worden genomen met 95 punten. Gemist werden hier de Haagse Akener Lakschilden in rood en geel.

De Franse keurmeester Guillaume Wurtz ging verder met de ingezonden **Oud Duitse meeuwen**. In zwartschild op acht dieren maar liefst vier maal 96 en ook nog eens twee keer 95 punten voor Coppens. En dat ook nog eens op alleen jonge dieren. Hij bracht ook nog eens zes jonge roodschilden voor, die echter het niveau van de zwarte niet haalden. De Groot, De Vries en Van Dijk verdeelden de prijzen in de gebanden, maar alleen Van Dijk maakte nog een inhaalslag met 96 op een oude blauwe duivin. Tussen de kooien werd nog lang gesproken, onder meer over de gewenste grootte van de Oud Duitsers.

Twaalf **Oud Oosterse meeuwen** van drie inzenders en in maar liefst vijf kleurslagen sierden de kooien. Keurmeester Wurtz paste het hele arsenaal aan predicaten toe, van 0 punten tot 97.

Van de Siepkamp mocht de hoofdprijs meenemen voor een oude blauwwitgebande doffer. De waaier aan predicaten gaf de indruk dat, tenminste in Nederland, aan de uniformiteit nog kan worden gewerkt.

EMC - MC Vlodrop 2021 - midsnavels

Akener Lakschild Meeuw - zwart
m/j - 97 pnt. - Wim van Dijk
fraaiste ALM

Figurita Meeuw - wit - m/o - 97 pnt.
Ruurd Bosma
fraaiste Figurita Meeuw

Antw. Smierel - blauw zwartgeband
m/o - 97 pnt. - Han van Doorn
fraaiste Antwerpse Smierel
en fraaiste midsnavel

Naar ik begrijp wordt in Duitsland inmiddels geaccepteerd dat de knik tussen voorhoofd en snavel niet zo uitgesproken is als de standaard voorschrijft.

Alles bij elkaar een collectie middensnavelige meeuwen die zowel de kwaliteit als kwantiteit van de EMC kortsnavels gemakkelijk matchten. Een reflectie van de ommekeer die binnen de Nederlandse club gemaakt is in het afgelopen decennium. Diversiteit is dus ook een gezond toverwoord voor de toekomst van de Meeuwenclub.

Amstelveen, T.E. Westerhuis

Iedere inzender ontving als aandenken een fraaie mok

De ereband van de Meeuwen Club. Iedere keurmeester mocht voor de fraaiste in zijn keuring deze fraaie ereband toekennen.

Han van Doorn

Burg. Baaslaan 21

4333 LJ Middelburg

t: 0118 – 636309

e: jdvandoorn@zeelandnet.nl

Fokker van:

Italiaanse Meeuwen

Show Homers

Exhibition Homers

Antwerpse Smierels

Satinetten (met spiegelstaart)

*van prima
kwaliteit
fokt
Huub Mertens*

Kempweg 19 6125 AA Obbicht 003146-4855196
mertens3@home.nl

Fokkersbezoek aan Francis Jacquet

Ter gelegenheid van een bezoek aan België, ongeveer 2 uur van huis, ging ik op bezoek bij een vriend, Francis Jacquet, die ik ontmoette tijdens de EMC-editie in Illkirch.

We hebben lang gepraat, want degenen die mij kennen weten dat ik het moeilijk heb om mijn mond te houden en ook hij vertelt graag live over zijn passie.

Aan het einde van zijn tuin; het doel van onze belangrijkste discussies, zijn duiventillen en hun bewoners. Om toegang te krijgen tot zijn hokken is er een kleine centrale gang, met aan beide zijden uitzicht op de buitenvolières. We gaan eerst een kleine kamer binnen die dienst doet als luchtsluis, evenals een opslagplaats voor zijn graan en materiaal. Ook zijn aantekeningen over het verloop van zijn kweekseizoenen staan erbij. Hier worden de resultaten van zijn paringskeuzes bijgehouden.

Op het moment van mijn bezoek, toen het broedseizoen voorbij was, was zijn grootste jonge volière leeg, evenals een broedvolière (die zich in een ander gebouw bevindt) en de paren gescheiden in andere ruimtes.

Daarna keren we terug naar zijn volières, die op roostervloeren staan. Zijn buitenvolières zijn overdekt met een doorschijnend dak. Hij maakte zelfgemaakte roostervloeren met houten frames en draadgaas waar hij op kan lopen.

De drinkbakken worden enkele centimeters van de grond opgehangen om te voorkomen dat mest in het drinkwater terechtkomt, en ze worden allemaal buiten geplaatst om te voorkomen dat er vocht in de hokken komt.

Zijn kweekhokken zijn op een vrij klassieke basis, maar met enkele eigen aanpassingen. Het heeft bijvoorbeeld een deel van zijn verwijderbare deuren verborgen, zodat de koppels tijdens de broedperiode rustiger zijn. Hij installeerde ook een rastersysteem in alle bodems van zijn hokjes met daaronder een lade, die hij bekleedde met kranten om gemakkelijk schoon te maken. Tijdens het broedseizoen ververst hij de krant maximaal om de 2 à 3 dagen.

De jongduivenvolières zijn uitgerust met individuele boxen, wat in België vrij vaak gebeurt. Het geeft de jongeren meer rust, meer ruimte voor de duiven zonder dat ze zichzelf kunnen bevuilen en maakt ruimte vrij in de volière.

Francis fokt, met "enig" succes op shows, Vlaanderse smierels, Oud Hollandse en Oud Oosterse meeuwen en hij heeft ook nog 2 andere rassen; Duitse nonduiven en een ander ras waarvan ik de naam vergat.

Hij exposeert natuurlijk in België maar ook regelmatig in Nederland, Duitsland

en soms in Frankrijk. De twee op deze pagina afgebeelde meeuwen komen uit zijn fok. Zij waren aanwezig tijdens op de Belgische clubshow van meeuwduiven te AFFLIGEM 2021.

Ik heb met Francis iets meer kunnen praten dan tijdens onze ontmoeting in illkirch in 2017 en zeker beter dan via bericht of e-mail. Voor degenen die hem kennen, de telefoon is niet zijn ding. Sindsdien hebben we regelmatig contact om nieuwtjes uit te wisselen.

Een bezoek dat ongeveer 2 uur duurde bij hem thuis en waar ik zijn hokken kon zien, onze gemeenschappelijke passie kon bespreken en een paar extra duiven kon meebrengen voor mij en enkele vrienden.

Ik kan je alleen maar aanraden om af en toe een klein omweg te nemen om vrienden en hun hokken te bezoeken. zonder te vergeten wat foto's te maken en een korte samenvatting van uw bezoek te schrijven voor ons bulletin.

Samuel Lambert

Clubshow Vlaamse Meeuwduivenclub november 2021 te Affligem

Ik wil mijn vrienden van de Vlaamse Meeuwduivenclub bedanken voor het vertrouwen in mij en voor de uitnodiging om als keurmeester te fungeren op het Belgisch kampioenschap van alle meeuwduiven te AFFLIGEM in november 2021 (ongeveer 170 meeuwduiven). Het stelde me ook in staat om aanwezig te zijn op de grootste Belgische tentoonstelling.

Als je, door naar zo'n evenement te gaan, weet dat de deelnemers in hun rassen tot de beste fokkers van Europa behoren, weet je dat de taak niet eenvoudig maar erg plezierig zal zijn. Niets is leuker voor een keurmeester dan te kiezen tussen kwaliteitsdieren. Vooral wanneer de organisator zijn ochtenddebriefing begint en zegt: "Neem de tijd als je om 15:00 uur klaar bent, komt goed." Dus hier ben ik vertrokken voor een fijne keuring zonder druk in Affligem...

Mijn taak begon met de **Luikse barbetten**, een ras dat ik bijzonder leuk vind, omdat het al meer dan 20 jaar altijd aanwezig is in familievolières. Dat gezegd zijnde, bij mijn eerste observatie van de reeks, werd het me duidelijk dat er twee enigszins verschillende soorten duiven de reeks deelden. De ongeveer twintig Barbetten die te zien waren, voldeden aan de vormdefinitie van essentiële raskenmerken: middelgroot, gedrongen en kort. Maar er was een opmerkelijk verschil in grootte. Ik herinner u eraan dat de Luikse barbet geringd is met 8 mm, wat u informatie geeft over de maat die deze duif zou moeten hebben. Deze ring moet haar passen zonder te zweven of te klein te

lijken. Om iedereen het erover eens te maken, zal ik gewoon de favoriete uitdrukking gebruiken van degene die mijn mentor was als Luikse barbet; uw overleden landgenoot Pierre DESCAMP: "Een goede Luikse barbet in de hand is als een goed stuk taart ". Een goede portie en geen kleine portie en nog minder dan een taartje.

Mijn voorkeur ging dan ook natuurlijk uit naar dieren die beantwoordden aan deze definitie, rekening houdend met de proporties die deze duif, een neef van de Luikse reisduif, moet hebben. Ik moet zeggen dat de verhoudingen van de dieren er waren en dit in alle variëteiten.

De kopprofiellijnen waren ook zeer uniform in de reeks met zeer weinig front/snaveldruk (afgerond maar vooral niet rond). En slechts drie dieren

hadden een keeluitsnijding die niet aan de standaardverwachtingen voldeed. Een grote bravo voor de personen met zeldzame variëteiten zoals de blauwe ongeband van dhr. SAUDANE. Het is moeilijk om het meest recessieve ontwerp te veranderen, als we weten dat zodra we de ongebande kruisen, we de tekening in de eerste generatie verliezen, maar het zal nodig zijn om door te gaan om ze een beetje verder te laten evolueren. en vooral in snavelkracht.

Een leuke verrassing ook van dhr. VERBIEST in een meer exotische variant: de getijgerde die helaas niet in zijn verdunning mag (de DUN), ik heb de fout gemaakt hem niet ophoog te tillen. Maar bravo voor deze inspanning in deze kleurslag, die op de goede weg is. Het blijft essentieel om de hoofdkemerken van de kop te verbeteren. Een hele mooie blauwzilver gebande duivin van dhr. SADAUNE met een goede body met goede proporties met een kleine wens betreft het kopprofiel. Een interessante collectie in blauwkras van dhr.

DEGUELDRE relatief uniform die naar mijn mening een meer opgeheven kop dienen te hebben om meer trots te tonen. Mijn favoriet is een roodzilver gekraste van Lars VAN DROOGENBROECK die ons een reeks van zeer goede homogeniteit presenteerde, behalve een geelzilver gekraste die keelwam vertoonde.

Wat betreft de **Figurita's**: het is een sierlijke duif en de kleinste van alle meeuwduiven. Het is als een ballerina die bij het keuren verticaal op haar tenen moet staan. Dit is een van de grootste problemen van dit ras, dat een "houdingsband" zou kunnen worden genoemd en helaas hadden maar weinig van de 15 aanwezige dieren dit verlangen tijdens mijn bezoek. Dat gezegd zijnde, twee dieren sprongen eruit tijdens mijn bezoek. Een typische trapeziumvormige kop is ook een belangrijk raskenmerk van dit ras. Een geelzilver dier van mevr. BRANDT voldeed perfect aan mijn verwachtingen. evenals een wit exemplaar van dhr. VAN DER MAELEN.

Vervolgens kwamen de oude en moderne Oosterse meeuwen aan de beurt. Men mag niet vergeten dat deze twee rassen belangrijke raskenmerken gemeen hebben: naast een keelwam en een goed ontwikkelde jabot, de aanwezigheid op de kleur van hun verenkleed van de Oriënt-stencil (Frill-stencil in het Engels), een mooie puntkuif en vooral een trotse en opgericht type! Een goede oosterse, oude of moderne, moet in profiel trots in een verticale rechthoek staan.

Wat betreft de **Oud Oosterse meeuw**; ik had alleen een kleine reeks van onze vriend Francis JAQUET, hoewel ik geen tekening of jabotfout kon vinden, was de uniformiteit van het type, helaas niet op de afspraak. Slechts twee van de 6 aanwezigen toonden een trots en opgericht type. Dat gezegd zijnde, de kwaliteit van de hoofdprofiellijnen was er, evenals een merkbare kwaliteit van verzorging en conditie van de aanwezige dieren. Een blauw witgebande was de winnaar van deze categorie met uitzonderlijke stand en een kleine wens aan de structuur van de manenpartij.

Oosterse meeuwen: (12 blondinetten en 20 satinetten) Het is moeilijk om aan deze reeks te beginnen als je weet dat het ongetwijfeld de duiven zijn van de grootste fokkers op dit ogenblik zijn, waarover je moet beslissen. Maar wat een genot om deze reeks te mogen keuren, wetende dat in deze reeks maar liefst 5 duiven zitten die de afgelopen jaren Europees kampioen zijn geworden. Wat interessant was, was dat ik tijd had om de collectie goed te analyseren, waarbij het gemakkelijk te zien was dat elke reeks, zijn eigen kleine wensen had.

De **blondinetten** begonnen met een bruingezoomde duivin van Luc KERKHOF met een uitzonderlijke kop, body en snavel die last had van een te laag type en te weinig jabot. Bij de rood- en geel blondinetten scheidde een belangrijk kwaliteitsverschil mijn favoriet van de rest van de serie. Een schitterende jonge rode doffer (kooi 3103) die met nog wat kaphoogte en borstdiepte, van Mr. Samet ALI, op de hoogste treden van het podium van het Europees kampioenschap kon hijsen. Ik werd niet verleid door de rest van deze serie die

helaas bestond uit zeer jonge dieren die nog in volle ontwikkeling waren en die nog niet konden wedijveren met de andere aanwezigen: de zwartgezomde blondinetten.

Deze reeks van prima kwaliteit met toch twee dieren die in achterpartij wat lang leken, maar prachtige koppen. Een duivin met toekomst (kooi 2573); er zal zeker over haar worden gesproken als ze zich verder ontwikkelt in termen van borstdiepte en vertrouwen en stabiliteit in type; die haar indruk van lengte zal wegnemen. Vervolgens komt een doffer van 2020, met een uitzonderlijke set-up: kort, breed van borst, een goed opgeheven type met een sterke kop en snavel en vooral een culminatie van de kop goed voor het oog geplaatst. 97/1 voor deze meeuw (kooi (2571).

De verzameling van 13 **satinetten** met spiegelstaart was het meest consistent, wat het moeilijk maakte om mijn favorieten te rangschikken. De algehele kwaliteit was indrukwekkend. Persoonlijk ging mijn voorkeur uit naar 3 jonge duivinnen in drie verschillende kleurslagen van Huub Mertens. Als je kortbekken hebt gefokt, weet je dat het een moeilijke taak is om mooie duivinnen te fokken. Maar we weten vooral dat hun kopbreedte op geen enkele manier moet worden vergeleken met die van doffers met grotere en massieve voorkoppen. Een mooi blauwgeschubde duivin wint mijn voorkeur (kooi 2576) gevolgd door een bruinzilver gebande duivin (kooi2583) en vervolgens een bruinzilver geschukbde oude duivin (kooi 2585). Deze reeks bestond uit dieren van een zeer homogene kwaliteit; goed opgerichte diere, regelmatige kopprofielen, maar ook een zeer goede voorhoofdslengte die niet tot het uiterste ging. Toch merk ik een wens op die in deze reeks in acht moet worden genomen, ondanks brede en sterke snavels, zouden de ondersnavels nog iets sterker mogen zijn. Ik kijk ernaar uit om volgend jaar de, te jonge, blauw witgebande duivin (kooi 2578) weer te zien. Als deze volgroeit is, zal ze alle attributen hebben om kampioen te worden ... wordt vervolgd.

Satinetten met gezoomde staart (3x bruin en 4x zwart). Ook hier een collectie van hoge kwaliteit, die de beste snavels presenteerden in kracht en balans, dicht bij perfectie. In bruin een super doffer van Luc KERKHOFS die behalve een te grote kap absoluut alle attributen van

Raskampioenen “Vlaamse Meeuwduiven Club” 2021

(min, 4 dieren/ras en clublid)

Luikse meeuw
Pierre Sadaune
VO– 96 pt.

Figurita meeuw
Christine Brandt
MJ– 96 pt.

Luikse Barbet
Lars Van Droogenbroeck
MO– 97 pt.

Vlaanderse smierel
Marnicq Demeur
VJ – 97 pt.

Italiaanse meeuw
Eddy Engels
MJ – 97 pt.

Gentse meeuw
Pieter Brabant
MJ– 96 pt.

Oud Oosterse meeuw
Francis Jacquet
MO – 95 pt.

Oud Duitse meeuw
Freddy Coppens
MJ– 96 pt.

Blondinette
Luc Kerkhofs
MO – 97 pt.

Satinette
Huub Mertens
VJ – 97 pt.

uitmuntendheid bezat (kooi 2576). Als je zo'n breed voorhoofd hebt, is het vaak moeilijk om een fijne en elegante kuif te hebben. Bij zwarten een kleine opmerking betreft het type van de dieren, wat nog meer opgericht had kunnen zijn tijdens de keuring, waardoor ze in achterpartij korter lijken. Ongetwijfeld waren ze bang om met mij terug te keren naar Frankrijk Mijn favoriete meeuw was een jonge zwarte duivin (kooi 2591) van Luc KERKHOF.

Deze keurervaring leerde me ook dat in België een rangschikking van de 3 beste dieren van een ras wordt gemaakt tijdens de keuring, met de nummers 1,2 en 3 aangebracht na het door de duif behaalde score. (voorbeeld 97/1; 96/2; 96/3) Ik vind dit erg interessant omdat het een podium per ras mogelijk maakt zonder dat er slechts één winnaar en gelijke verliezers zijn. Ik begreep ook dat het moeilijker is om een collectief van drie hoofdjuryleden te overtuigen als het gaat om het medeondertekenen van een 97 punten. Hoe meer je een duif op het oog hebt, hoe meer wensen je erin zult zien. En hoewel dit fouten kan voorkomen in dingen die de keurmeester misschien niet heeft gezien, verkleint het drastisch de kans van een duif om naar 97 te gaan, zelfs als ze het verdienen. De beoordelingsvisie die ik heb geleerd, is dat een 97-punt op dit moment de beste is in een ras voor een variëteit. Bij alle duiven kunnen we altijd wensen terugvinden. En laten we eerlijk zijn de perfecte duif bestaat niet! (een beetje zoals de perfecte vrouw ☺) dat is precies waar de score van 97 van de 100 punten voor wordt gebruikt.

Naast mijn keuring, zag ik een schitterende verzameling Belgische meeuwduiven. Vlaanderse smierels in een grote verscheidenheid aan kleuren en Gentse meeuwen evenals de beroemde Luikse meeuwduiven, een neef van de Franse meeuw. Schitterende Oud Duitse meeuwen met indrukwekkende schelpkappen en rozetten. Ik betreur echter dat een typisch, interessant en indrukwekkend ras als de Antwerpse smierel zelfs in het land van herkomst steeds zeldzamer wordt.

Wat opviel was de algehele kwaliteit van de verzorging van de gepresenteerde dieren. Ze waren bijna allemaal in uitzonderlijke showconditie. Hiervoor een dikke proficiat aan België!

Guillaume WURFZ

Het was maar een kleine serie van 6 **Gentse meeuwen**. Een uitschieter was zeker de jonge doffer in hok 2478 met 96/1 bekroond. Verder gaf ik nog 2 x 94 en 3 x 93. Ik diende een paar keer de opmerking te maken dat de rugafdekking beter kan. Een jonge 0-1 kreeg de opmerking dat de inplant van de kap beter kon. Belangrijk was wel dat ze allen een goed type en stand toonden evenals ruim voldoende jabot. Een goede serie waar zeker mee kan gefokt worden.

23 **Vlaanderse smierels** in totaal. Spijtig dat sommige jonge exemplaren zich nogal onrustig gedroegen wat de beoordeling van type en stand bemoeilijkten. Jonge duiven zet men best thuis eens een dag in trainingskooien dan zijn ze op de show veel rustiger.

De serie werd geopend met één blauw gekraste die 94 kreeg.

Bij de twee blauw zwart gebanden was een oude doffer de beste en kreeg 95.

Twee blauwzilver donker gebanden met een oude duivin die 95 kreeg.

Een blauwzilver gekraste jonge doffer kreeg 94. Met een proper gewassen staart had hij meer gekregen.

Zes gelen met een zeer mooie jonge doffer die 96/2 kreeg. Deze had het juiste type en was niet grof of zwaar gebouwd. Nog iets betere rugafdekking was gewenst. Een oude duivin was beter thuis gebleven want ze had een grote zilveren vlek op het onderlijf. Bij een jonge doffer ontbrak een grote slagpen!

Vijf geelzilver gebanden. Een oude duivin kreeg 95/3. Twee stuks waren nogal groot en zwaar wat zeker moet vermeden worden bij de Vlaanderse Smierel.

Zes geelzilver gekrasten (één was geband). Een jonge duivin in kooi 2504 kreeg met de goedkeuring van de hoofdjury 97/1. Deze duivin is echt een voorbeeld van hoe een goede Vlaanderse smierel er moet uitzien. Ze was rustig, toonde steeds een goed type en stand, zeer goede kop, kap en jabot en was mooi geelgekrast. Een tweede jonge duivin kreeg 95, ze was ook zeer goed maar de krassing kon duidelijker. Bij twee stuks diende ik op te merken dat de gele kleur beter kon.

Het was in totaal een goede serie. 23 stuks was wel nogal weinig voor de speciaalshow van de Vlaams Meeuwenclub.

Juul Lauwers

Ik mocht mijn meeuwenkeuring aanvatten met 2 **Antwerpse Smierels**. De eerste blauw gekraste doffer was een middelmatige ras vertegenwoordiger. De zwartgebande oude doffer had weinig ras kwaliteiten.

Ook de eerste 5 **Luikse Meeuwen** (20) in de kleurslagen blauw en blauwzilver konden me niet bekoren. Ze lieten niet echt het gewenste type zien; het merendeel was eerder te lang en de blauwzilvere vertoonde daar bovenop ook nog ernstige tekeningfouten. Het gewenste korte type lieten voorzeker wel de 6 gele zien. Dit resulteerde in uitsluitend predicaaten van 94 en 95 punten. De meest genoteerde wensen waren een 'nog elegantere ronding van de bovenkop' en 'nog meer keeluitsnijding'. Jabot, kleur en tekening waren in orde. Voor een upgrade naar een nog iets hoger kwaliteitspeil zorgden de 9 ingestuurde rode. Ook hier ideale types met prima jabot, kleur en tekening. Eén enkele kleine wens verhinderde een oude duivin (96) en een jonge doffer (96), beide van Sadaune Pierre, van het hoogste predicaat.

De 2 éénkleurig witte **Oud-Hollandse Meeuwen** waren mooi kort, maar door wensen in de kopvorm konden ze niet hoger dan gemiddeld scoren.

De **Italiaanse Meeuwen** (20), konden me in alle ingestuurde variëteiten bekoren. Bij de blauw gekraste en de blauw gebande zat de jonge doffer (96p), die me dit tentoonstellingsjaar reeds op meerdere plaatsen kon aanspreken. Enkel een nog betere rugafdekking weerhield me hem voor het hoogste predicaat voor te stellen. Ook de andere 4 van Engels Eddy toonden de nodige ras kwaliteiten. De genoteerde wensen: nog meer hals- en beenlengte en strakkere bevedering in nek en achterpartij. Bij de 3 blauwbonte zat als laatste een voorbeeldige gekraste jonge duivin van De Graeve Cindy. De kaart was al geprepareerd om ze aan de hoofdjury te bezorgen, toen bij het tellen van de staartpennen bleek dat ze ook in dit onderdeel meer dan gemiddeld was:

13 staartpennen en dus geen 97 maar 92 punten. Vervolgens kwam de kwalitatief sterkste reeks in ijskleurig zwartgeband. Aan de 9 ingestuurde ijskleurige kon ik 3x 95, 2x 96 en 1x 97 toekennen. De uitmuntende jonge doffer, met 97 punten beloond, werd ook beste dier van mijn keuring. Proficiat Eddy Engels! De rij werd afgesloten met 3 mooie rasvertegenwoordigers in wit. De eerste jonge doffer scoorde ook een mooie 96 (De Graeve Cindy). De 2 overige mochten nog iets korter in type. Ik was in de mogelijkheid afgelopen tentoonstellingsseizoen op meerdere plaatsen Italiaanse Meeuwen te kunnen keuren en ik wil via dit bericht opmerken dat de topdieren, bij ons in Vlaanderen tentoongesteld, in kopvorm duidelijk meer uitgesproken ras typischer zijn dan de winnende afgebeelde dieren in de buitenlandse vaktijdschriften. En ik heb het dan specifiek over de afgeronde en geenszins gehoekte bovenkopvormen van deze als voorbeeldig (Vorzüglich) afgebeelde duiven. Houden zo!

Coppens Frederik stuurde 9 rode en 12 zwarte **Oud-Duitse Meeuwen** (21) in zeer goede tentoonstellingsconditie in. Op zich al bijzonder. Maar laat het dan ook nog uitsluitend jonge dieren zijn. Bijzonder is ook dat de ganse reeks de gewenste korte en elegante types liet zien. Een tijd geleden durfde de bij ons geshowde Oud-Duitse nogal eens naar grof en eerder lang neigen. Dit is verleden tijd. Mooi werk, Freddy! In punten scoorden de rode hoger omdat de kopvormen en de kapkwaliteiten mij hier meer konden overtuigen. 2x 96 punten: en dit voor een doffer en een duivin in rood. In zwart heb ik de bovenkopvorm meer aangesproken. De breedte en welving in de voorkop was zeker voorhanden. De bovenkoppen bij de zwarte hadden meer dan bij de rode de neiging vlak en niet echt gerond te zijn. Ook een jonge doffer in zwart behaalde 96 punten. De 3x 96 in dit ras lieten geen nog hoger predicaat toe o.w.v. kleine wensen in kop, kap en rozetten.

Marnicq Demeur

DENNIS VAN DOORN

Boslaan 129

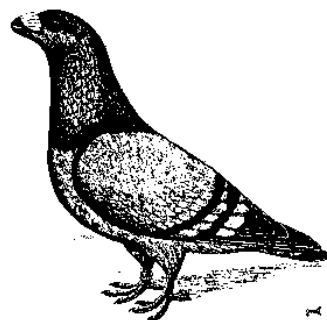
3904 KG Veenendaal

t.: 06 – 21630205 / 0318 – 769176

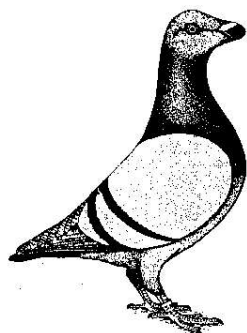
e: dvan_doorn@hotmail.com

**Specialist in
SHOW ANTWERPS
en**

DRAGOONS

FOKKER VAN:

Genuine Homers

**Duitse
Schoonheidspostduiven**

Duitse Modena's

Satinetten & Blondinetten

*van prima
kwaliteit
fokt
Luc Kerkhofs*

**Maastrichtersteenweg 234 B-3770 Riemst tel. 003212455075
kerkhofs.honinx@gmail.com**

Mijn hobby

Ik was 14 jaar en ging naar de F.A.S. (landbouwschool) toen er een artikel op het prikbord hing met de mededeling dat er een kleindierenshow (Gaasterlandshow te Balk) in de week van de herfstvakantie was. Met 2 schoolkameraden erheen. Ik had thuis cavia's voor de leuk en wat eenden. Ondanks dat wij boer waren was de stelregel van mijn vader, dieren moeten geld opleveren en niks kosten.

Afijn, we stapten de sporthal binnen, ik was gelijk besmet met het kleindierenvirus. Wat een verschillende dieren en vooral de duiven hadden onze aandacht. Er zaten 2 Oosterse rollers te koop, predicaat DIS en N.E. en kosten 4 gulden per dier. Gekocht. Wist ik veel wat de predicaaten betekenden en dat er boven aan de kaart stond dat het doffers waren. Mee naar huis en mijn vader was gelijk kwaad, maar dankzij mijn moeder mocht ik ze houden. Mijn vader sprak toen de historische woorden: wat jij krijgt op je verjaardag mag je houden. Nou dat heeft hij geweten. Toen ik bijna jarig was verzamelde ik alles wat mooi was en dat werd door mijn vrienden als cadeau gegeven. Laaiend was hij maar een woord is een woord.

Mijn tante was getrouwd met een Bijlstra en had een oom, en zo kwam ik in contact met C. Bijlstra uit Ferwerd en bestuurslid van FSC Leeuwarden. En die heeft mij veel uitgelegd en geholpen aan goede duiven, Vedervoetige eksterkroppers. Mooie dieren maar die voetbevedering goed houden.

De mensen die mij kennen weten dat ik niet zo ras vast ben.

Ik was lid van Balk en werd ook lid van de FSC en zag op die show de kleurduivenrassen en meeuwrassen en leerde daar de gebroeders De Vries kennen. Die gelijk mij probeerden af te remmen om te veel rassen te nemen. Kost veel geld en je koopt rotzooi. Zoek liever goede dieren en ga dan naar een serieuze fokker.

Zo gezegd zo gedaan. Ik had inmiddels mijn rijbewijs en had contact met de heer R. Kempers uit Wijchen die top Neurenberger Leeuweriken had. 2 Koppels besteld. Mijn moeder hield van autorijden en wilde graag mee. Ik betaal de benzine zei ze. Wij naar Kempers om 2 koppels gebande Leeuweriken. Hij en mijn moeder konden het gelijk prima vinden en ondanks haar vele Friese woorden in de zinnen ging het prima. Alleen viel het haar tegen dat ik maar 2 koppels ophaalde. Heb je niet meer te koop vroeg ze. Jawel, maar je zoon wil maar 2 koppels, omdat ze redelijk duur waren. O, is dat het? Ze pakt het kleine beursje uit de tas en vroeg of hij ook van die dieren met driehoekjes op de vleugels te koop had. Die zijn wel duurder maar veel beter, dus je wilt hem slechte gebande verkopen vroeg ze. Toen wij terug reden had ik 6 koppels hele mooie dieren waar ik ook een jarenlange vriendschap aan overgehouden heb met

Kempers. Hij hielp mij zoveel hij kon als ik naar hem toe ging en vroeg altijd, neem je mem (moeder) ook mee.

Maar er kwamen ook meeuwduiven. Antwerpse Smierels van Weistra, Beetgumermolen en lid worden van een hele fijne club met hele serieuze fokkers met veel geduld om een goede Smierel te fokken. Witte boegen, veel vlekken, aantal witte pennen enzovoort enzovoort. Een bevlogen secretaris (Han van Doorn), die ik veel heb gebeld om te vertellen hoe de fok ging. En Weistra en ik samen naar de ASC. Kaas en droge worst mee voor onderweg en op naar Barneveld, naar nog een fokker van Smierels die Ane Visser heet. Allemaal goede fokkers die je hielpen waardoor ik ook nog steeds dieren fok.

Maar het avontuur gaat verder. Je komt op een leeftijd dat je ook zelf huisje, boompje, beestje wil. Ik heb Grietje leren kennen op mijn werk bij Douwe Egberts en we zijn getrouwd.

En hebben 2 fantastische kinderen Haico en Eltine. Als baby's gingen ze mee de hokken in, we hadden intussen naast de duiven ook cavia's, kippen en watervogels en schapen. Ze gingen mee naar de vele tentoonstellingen en gingen ook dieren naar hun keuze fokken. Alles mocht behalve ratten en muizen.

Na veel rassen gehad te hebben ben ik met de fok van Figurita duiven begonnen. Wat een uitdaging om de kleine kokette temperamentvolle duiven te fokken en natuurlijk bij de FSC. Ik heb ze nog steeds en ben ook thans voorzitter van de club. Ook Duitse modena's en Brünners heb ik in mijn hok. Allemaal duiven waaraan een speciaalclub gekoppeld zit. Je wordt in een warm nest opgenomen. Men bied je hulp aan. Dat is voor jonge fokkers heel belangrijk.

Brengt mij bij het heden.

Zoals jonge duiven uitvliegen gaan ook de kinderen hun eigen weg. Haico en Eltine zijn kort na elkaar uit huis gegaan en hebben ook hun duiven, konijnen meegenomen en wat wordt het eerst stil en wat is hun inbreng in de hobby enorm. Op het hoogtepunt van de hobby, hadden we meer dan 700 dieren. Ze hielpen met voeren, schoonmaken, show opbouwen (ik was voorzitter van Sneek en omstreken), het hele gezin trok ik mee. Nu hebben we samen een stuk minder dieren.

Haico en ik gingen veel naar de shows en hadden veel dezelfde ras favorieten, zoals Italiaanse meeuwen, die hij tegen kwam. Hij de ijskleur, ik de zwarte en bont. Ook bij de speciaalclub gegaan. Inmiddels zitten de Italianen met de andere rassen in Haps (Noord-Brabant). Waar hij samen met Demi de fokkerij doorzet en ze een combinatie vormen die het afgelopen showseizoen (weinig shows), heel goed gedraaid hebben.

En Eltine en Gerben wonen in Emmeloord, waar ze samen de Vinkduiven en kleurdwergen en Rexdwergen fokken. Trots dat de kinderen ook deze hobby

hebben. Ik zelf voel mij prima thuis bij de meeuwenclub waar ik als beginnend fokker de zwarte Italianen wil verbeteren.

Ook kom ik daar weer veel bekende gezichten tegen en hoop er nog lang mee door te gaan. Grietje en ik hebben inmiddels een aantal hokken afgebroken of omgebouwd, zodat er ruimte is voor onze kippen (Ko-shamo, Chabo's, Bosvoordse baardkriel). Ook hier houden we het niet bij 1 ras, zoals jullie zien. De cavia's en konijnen en vele duiven rassen zijn weg en hebben we de collectie en 2,5 ha grond onder controle. We hebben een fraai perceel dat uitkijkt over een veld met zwarthals zwanen en 17 meter duivenhok.

Dit is een kleine opsomming en anekdotes van mij en mijn gezin die naast hun werk een heel fijne hobby beoefenen met veel duiven vrienden en pluimvee vrienden en vriendinnen.

Op de Meerweg 13 te Rohel staat de deur altijd open en de koffie natuurlijk klaar en is iedereen welkom. Maar bel eerst wel even.

Ruurd Bosma

Prachtig hok met plenty aan ruimte voor de duiven

Keuring Oosterse meeuwen in Izmir, Turkije

Eind vorig jaar een telefoontje van Luc Kerkhofs met de vraag of ik bereid was met hem een keuring te doen in Turkije. Waar de liefhebberij in West-Europa helaas steeds meer inlevert, neemt de belangstelling in het land van oorsprong van de moderne Oosterse meeuw snel toe. De EMC mocht in 2021 meer dan twintig leden op persoonlijke titel verwelkomen. Zij fokken vrijwel allemaal satinetten en blondinetten, maar ook een paar koppels Afrikaanse meeuwen of Duitse kleurstaartmeeuwen worden er soms bij gehouden. Deze hebben het land met name bereikt via Bulgarije, met wiens fokkers de Turkse club warme relaties onderhoudt. Met het vooruitzicht om voor een paar dagen de tweede Corona golf en isolement te kunnen ontvluchten, nam ik de uitnodiging graag aan.

Het voordeel was dat er op de Europese wijze zou worden gekeurd, waardoor per dier op kaart de aandacht kon worden besteed die werd verdiend. De Amerikaanse wijze van keuren, zoals we ook in het Midden-Oosten meestal doen, geeft daar minder mogelijkheid toe. Eind november vlogen we daarom van Amsterdam naar Izmir terwijl Luc en de vertalers in Düsseldorf het vliegtuig namen. De behulpzame vertalers waren de sympathieke Belgisch-Bulgaarse fokker Samet Ali en de bekende Duits-Turkse liefhebber Nihat Vatansever.

De Oosterse meeuwen waren opgesteld in een fraaie hal met aan de ene zijde de satinetten en aan de andere de blondinetten. Luc en Samet ontfermden zich over de blondinetten en ondergetekende nam met vertaler Vatansever de satinetten onder zijn hoede. Uit Bulgarije waren de bekende vrienden naar Turkije gereisd om ons scherp te houden!

De kwaliteit was over het algemeen uitstekend met bekende wensen en een teleurstelling hier en daar als een dier ondanks een prachtige verschijning toch moest worden teruggezet. Dat zat hem dan vooral in showconditie, ontbrekende of minimale jabot, of tekeningsfouten. Een aantal satinetten kampte met een witte vleugelboeg. Het is van belang bij samenstelling van fokkoppels te letten op aanwezigheid van gekleurde duimveren. Andere fouten waren de bekende zoals we die ook zien in noord-Europa: laag aangezette of niet volledige kappen en doorlopende manen, snavelwensen, en dieren met goede kopbreedte maar te weinig vulling en daardoor niet het hoogste punt voor het oog. Desondanks in de satinetten een aantal prachtige dieren die in Nederland, België of Duitsland zeker hun toontje zouden meeblazen.

De winnaars waren te vinden in bruinzilverwitgeband, blauwwitgeband en zwartgezoomd. Ook een blauwgeschubde doffer mocht er zijn, maar haalde de eerste drie niet vanwege een deel doorgekleurde veren op de schouder.

Best in show

In de blondinetten werden de fraaiste dieren gevonden in bruingezoomd, roodgezoomd en blauwwitgeband. Prachtige Oosterse meeuwen in prima showconditie, ondanks de regen en decemberkoude. De meeste wensen bij overige dieren in houding, type, snavel en kap. Opvallend was dat de grootste collectie (zwargezoomd) de minste kwaliteit vertoonde. Hier was een groot probleem de bleke oogranden en de wens naar betere meelopende snavels. De blauwwitbanden waren van een goede kwaliteit maar konden niet wedijveren met de forse krachtige meeuwen die op de laatste EMC werden tentoongesteld. De betere rood- en bruingezoomden doen beslist mee voor de ereprijzen op onze EMC show.

Over de houding nog het volgende: niet alleen in Turkije maar ook elders bij de Europese Oosterse meeuwenliefhebbers is de wens tot een opgerichte houding soms doorgeschooten naar dieren die de nek geheel naar achteren trekken. Als ware het mookees of pauwstaarten. Dit is iets om als fokkers op te letten en als keurmeesters binnen de EMC om te bestraffen. Het oog moet boven de benen staan, niet (ver) er achter.

De winnaars van de show:
Akbulut Metin (Blondinette)
en
Reisoglu Serkan (Satinette)

Verder nog fijne dagen gehad met bezoeken aan individuele fokkers en bezienswaardigheden. Gelegen aan zee verdient Izmir het om ook in de zomer nog een keer een bezoek te brengen. Verder nog gedacht aan geschenken voor de achterblijvers thuis. Helaas deden zich de eerste verschijnselen van Corona bij enkele van ons zich toen al voelen. Bij thuiskomst bleek dit inderdaad het geval en dan vraag je je toch af of het wel zo verstandig was de reis te maken. Maar verstandigheid en liefhebberij zijn gelukkig twee verschillende dingen. Met heel veel dank aan de Turkse vrienden voor de gastvrijheid in Izmir. We zien jullie graag spoedig weer!

Taco Westerhuis

Vlaanderse Smierel

Bij de voorjaarsbijeenkomst van de Meeuwenclub is aan mij gevraagd of ik iets wilde schrijven over de Vlaanderse Smierel. Dat doe ik bij deze.

Inleiding

Als jong manneke had ik thuis al Boerenmeeuwtjes, en die zijn nooit uit mijn gedachten gegaan. Mijn eerste Boerenmeeuwtjes waren blauwzwart gebanden, die ik zelf ook jaren heb gefokt. Ik heb toen ik nog bij mijn ouders woonde vele soorten sierduivenrassen gehad en daar ook mee gefokt.

Ik was in die tijd nog geen lid van een vereniging. Veel later kwam ik in contact met de heer Schoonenberg, en hij adviseerde me lid te worden van een vereniging.

In 1982 ben ik lid geworden van de plaatselijke Kleindierenvereniging 's-Hertogenbosch, en het jaar erna van Sierduivenvereniging *Het Zuiden* in Eindhoven. Daar ging een wereld voor mij open. Het Zuiden telde in die jaren 120 leden.

Het Boerenmeeuwtje is de voorloper van de Vlaanderse Smierel en van de Oud-Hollandse Meeuw. Bij de Oud-Hollandse Meeuw zijn verschillende rassen gebruikt om tot de Oud-Hollandse Meeuw zoals we die nu kennen te komen. Dat is bij de Vlaanderse Smierel veel minder het geval. Deze laatste staat nog heel dicht bij de Boerenmeeuw van vroeger. De oorsprong van de Vlaanderse Smierel was in vroegere tijden wat type betreft identiek aan de Antwerpse Smierel. Het grootste verschil was daarbij de puntkap. De Antwerpse Smierel werd vanaf 1935 verder ontwikkeld door middel van "inkruisen" van andere rassen. Hierdoor ontstond een totaal andere duif. De Vlaanderse Smierel bleef echter ongewijzigd. Het was de eerste wedvliegduif in België waarmee wedvluchten werden gehouden.

De Vlaanderse Smierel is een middelgrote schildmeeuw met puntkap en met een bijna horizontale houding met daarbij een brede en goed geronde borst, en niet te lang in achterpartij. Het zadel dient een V-vorm te zijn zonder enige kleur. De rug is het liefst breed en plat. De vleugels moeten aanliggen tegen het lichaam, en goed gesloten gedragen worden. Ze rusten op de staart zonder te kruisen. Wel dienen ze het staarteinde zo dicht mogelijk te benaderen.

Het aantal slagpennen bedraagt 7 tot 12 aaneengesloten. Graag ziet men daarbij ook langs elke kant 4 gekleurde duimveren. Ook de staart moet goed gesloten zijn, en bijna horizontaal in het verlengde van de ruglijn lopen. De staart dient uit 12 witte slagpennen te bestaan. De benen zijn recht, niet te lang en karmijnrood van kleur. Ze zijn glad, en niet te dicht bij elkaar geplaatst. De bevedering is glad aanliggend en smetteloos wit. Het schild valt daar uiteraard buiten, dit kan een variatie van kleuren hebben, zoals blauw, geel, rood, zwart etc. Een gekleurde broek achter de benen is toegestaan.

En hoe zit het met de kopvorm? Zoals bekend zijn alle meeuwenrassen "koprassen", zo ook de Vlaanderse Smierel. Het kopprofiel is als volgt:

- Snavel en voorhoofd vorm is één lijn, zonder onderbreking.
- Geen deuk of kneep in het voorhoofd
- Geen andere neuswratten, het mag de kopbelijning niet verstoren.
- Snavel niet te laagzichtig ingeplant
- Snavel is middellang, passend bij de duif en niet grof (maar ook niet te fijn)

Het hoogste punt van de schedel zit recht boven de ogen, om daarna weer iets naar beneden te gaan. Vervolgens gaat de schedel weer omhoog om te eindigen in de karakteristieke puntkap. Dit is een raskenmerk van de Vlaanderse Smierel.

Wanneer je de duif in de hand pakt, en je bekijkt hem in het vooraanzicht, dan moet de puntkap gelijk komen met het hoogste punt van de schedel. Men zit graag strakke manen of nekkam die goed moet aansluiten aan de spitse puntkap en de hals moet ook strak zijn.

Wat heel belangrijk is, is de keeluitsnijding. Sommige Meeuwen moeten dit hebben, maar dit geldt beslist niet voor de Vlaanderse Smierel. De keel moet wel goed uitgesneden zijn. Dit komt ten goede aan het kopprofiel.

Heeft een Vlaanderse Smierel een volle keel, dan verandert het kopprofiel onmiddellijk. Ook ziet men graag een vol Jabot, zoals ook bij de andere Meeuwenrassen. Het is namelijk een raskenmerk.

Er wordt tegenwoordig goed op het Jabot gelet, en dan met name dat het niet één kant opgroeit, of dat het maar een paar veertjes zijn. Wanneer dit niet het geval is, levert dit aftrek van punten op bij de beoordeling.

Het is een hele fijne duif om op het hok te hebben. Ze broeden goed en brengen hun jongen met liefde groot.

Aan kleurslagen geen gebrek: ze komen voor in geband, gekrast en met schilden in het zwart, rood en geelbruin. Daarnaast bestaan er nog roodsilver, geelsilver, roodkras, bruingeband en blauwwit geband. Er is keus genoeg.

De Vlaanderse Smierel is een vitaal ras, en zijn erg gemakkelijk in de omgang.

Ik hoop dat ik met mijn bijdrage wat liefhebbers wat enthousiast heb kunnen maken om dit mooie ras te gaan fokken.

Martin van Uden

Offenbach 2021

Er is mij gevraagd om een stukje te schrijven over Offenbach november 2021. Het is nu zondag 11 september 2022 en nog steeds mooi weer in Nederland, wat een zomer hebben wij gehad geweldig!

Voor de duiven misschien wel warm, maar ik heb niet echt gemerkt dat ze er last van hadden.

Wat een tegenstelling met het jaar 2021; Corona was de rem op heel het showseizoen.

Dit was ook zo voor Vlodrop en Offenbach: zou het allemaal we kunnen doorgaan ?

Offenbach was in hetzelfde weekend als Vlodrop, dus was het logisch geweest dat ik niet in Offenbach zou inschrijven. Toch besloot ik bij de voorbereidingen van Vlodrop dat ik ook zou inschrijven in Offenbach. Samen met Jan Voncken dus ingeschreven in Vlodrop en in Offenbach.

Jan zou de duiven naar Offenbach brengen en ik zou ze zondags dan weer ophalen. Piece of cake toch?

Nou ik kan jullie vertellen dat was het helemaal niet, na de voorbereidingen en opbouw van Vlodrop, had ik er flink spijt van dat ik dit gedaan had. (leermomentje)

Maar zo gezegd zo gedaan: Jan bracht de duiven weg, en na een prachtshow van Vlodrop ging ik zondags in alle vroegte om 6.30 uur met de auto richting Offenbach.

Mijn aankomst was rond 10.30 uur en ik werd hartelijk verwelkomd, dat doet een mens altijd goed.

Ik had wat duiven meegenomen voor een Italiaanse fokker, deze was zeer content met de duiven.

Eenmaal tussen de kooien kwam ik wat tot rust, maar dit veranderde al snel toen ik door had dat de keuring helemaal niet mee viel. Had het ronduit slecht gedaan met de ijskleurigen, gelukkig was geelzilver wat beter. Bij de ijskleur was vooral de beenlengte wat ik tekort kwam.

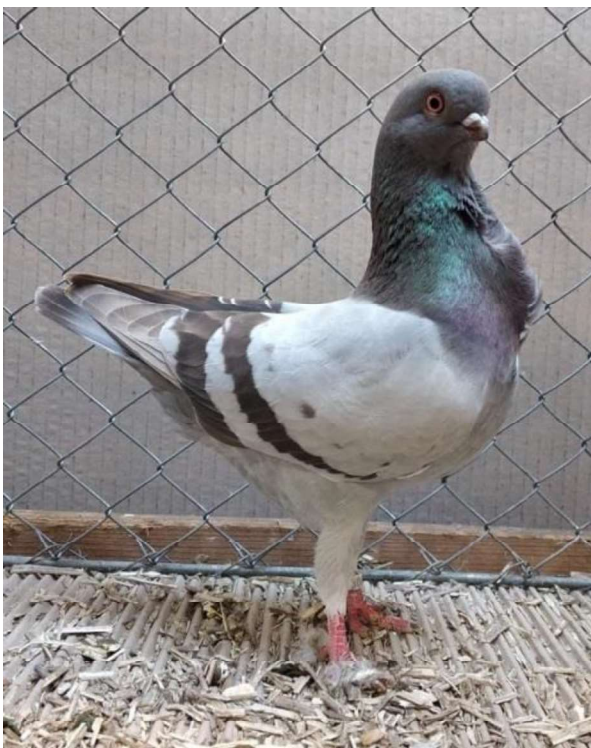
Nadat ik zo 2 uur aanwezig was en de prijs uitreiking achter de rug was, mocht ik de duiven uit de kooien halen. Ik moet zeggen, al was ik er nog maar kort, ik was blij dat ik kon gaan rijden, eerst naar Limburg, Jan Voncken zijn duiven afleveren, en dan naar huis, en ja het is niet te geloven maar rond 23.00 was ik thuis, en wie was er net bij mij thuis binnen gestapt, met de duiven uit Vlodrop: Gerard Simonis. Wat een timing.

Geelzilver geband

Magnani

bruinzilver

Bij blauw geband zit dit jaar de top, ook roodsilver doet het goed.

Ik moet zeggen dat, als ik kijk naar de types die deze dieren hebben, zijn het met afstand de betere dieren, ook magnani doet hier goed in mee.

De stand is hoger, en ze zijn daardoor vaak wel iets langer, iets wat wij in Nederland zeker niet willen zien.

Het aantal ingezonden dieren was 500 Italiaanse meeuwen, in 31 kleurslagen, en ingestuurd uit 6 landen.

Uit Nederland waren het er dit jaar 18.

Ik hoop dat ook ons land er gaat groeien, want als je hier mee doet dan doe je mee met de Europese top! En ik denk dat het ook de groep Italiaanse meeuwen fokkers kan versterken, want wees eerlijk ff een paar dagen in een hotel en praten over de hobby is toch top.

Herman

wit

Huisvesting van sierduiven

Met het schrijven van dit artikel tracht ik een iets breder publiek te bereiken. Een rasgebonden artikel wordt al snel technisch en daar heeft niet elke lezer onmiddellijk een boodschap aan. Sierduiven fokken en tentoonstellen is ons hoofddoel, maar een degelijke huisvesting is de basis en een belangrijk gegeven om onze fokdoelen zonder al te veel tegenslagen te bereiken. Duiven zijn over het algemeen buitengewoon geharde volgens die zich aan ieder klimaat aanpassen. Hetgeen blijkt uit de verspreiding van onze liefhebberij die werkelijk in alle werelddelen aanhangers telt. In de Noordelijke landen en Rusland, waar wintertemperaturen van 40°C en meer onder nul gemeten worden, treffen we evenveel duivenliefhebbers aan als in het hart van Afrika en Australië.

Wanneer het verblijf maar vocht- en tochtvrij is en direct zonlicht en frisse lucht de duivenwoning kunnen bereiken, zijn aan de eerste grondregels van een doelmatige huisvesting voldaan. Deze zin dient u met andere woorden steeds in het achterhoofd te houden. Of het nu een tuinhok met of zonder ren, een zolderhok, een muurhok of een til is, de dieren moeten zich er thuis voelen. Te weinig ruimte en huisvesting in bedompte of tochtige schuren geeft aanleiding tot stoornissen van de luchtwegen. Duiven die op de juiste manier gehuisvest zijn, zullen in een veel betere conditie verkeren dan duiven die in een slecht hok huizen. Naar gelang de huisvesting van de duivenliefhebber zelf, zijn financiële situatie en zijn kunde tot bouw wordt in overstemming met de geldende wettelijke of gemeentelijke bepalingen overgegaan tot de bouw van een duivenhok.

Een bestaan verschillende types van duivenhokken, vervaardigd uit verschillende soorten materialen. Gaande van een duiventil tot een tuinvolière, een klassiek duivenhok met al dan niet een vrije uitvlucht tot een zolderhok. Een duiventil en een zolderhok worden vandaag naar mijns inziens minder en minder gebruikt. Bij een duiventil heb je in se niet veel ruimte nodig, maar het nadeel is dat de duiven steeds buiten vliegen en de gevaren van de natuur zoals katten, wezels, roofvogels, enz. steeds groot zijn. Niet elk ras is met andere woorden gebaat bij deze huisvesting. Sommige slecht vliegende kroppers, pauwstaarten, raadsheren,... zijn te kostbaar om zomaar op te offeren. De duivenliefhebber die geen beschikking heeft over een stukje grond hoeft daarom nog geen afstand te doen van de duivenliefhebberij. Hij of zij kan een gedeelte van de zolder verbouwen tot duivenhok. Zolderwoningen voor duiven hebben het grote voordeel dat ze kurkdroog zijn, maar het nadeel is dat ze vaak slecht geventileerd kunnen worden. Ramen dienen zo ver mogelijk open te

staan, zeker om al te hoge temperaturen tijdens de zomermaanden te vermijden. Duiven ruilen in zolderwoningen sneller en komen vaak sneller tot ontplooiing. Er moet echter wel rekening gehouden worden met het vele stof dat duiven verspreiden. Niet iedereen is hiervoor te vinden, nog maar gezweven van uw huisgenoten.

Wanneer de duivenliefhebber beschikt over een stukje grond bij zijn woning en de gemeentelijke instanties hebben geen bezwaar, dan kan hij overgaan tot het plaatsen of laten plaatsen van een houten of stenen duivenhok. De tijd is voorbij dat duiven in onooglijke, van slecht hout gefabriceerde hokken met ongelijke ramen en oude deuren gehouden werden. Sierduiven hebben recht op doeltreffende en oogstrelende volières waarin ze veel beter tot hun recht komen. Wil men sierduiven niet vrij laten vliegen, dan dient de huisvesting zodanig te zijn dat de duiven wat meer ruimte hebben. Daar kan men bijvoorbeeld een tuinhuisje voor gebruiken. Bij een grootte van twee bij twee meter en twee meter hoog kan men zonder problemen 4 koppels sierduiven houden. We gaan ervan uit dat elk koppel 1 m³ ruimte nodig heeft. Bedenk wel dat we het hier over minimale maten hebben. Duiven hebben het recht om te vliegen! Hebben we rassen die los mogen vliegen of duiven met een uitgebreide voetbevedering of rassen die door hun type, structuur of karakter weer een andere opzet nodig hebben, dan moeten we de inrichting van het hok hierop afstemmen. Wat de duiven zeer op prijs stellen is dat aan het duivenhok een volière wordt gemaakt, zodat zij kunnen genieten van de zon en de regen. De volière hoeft niet per se groot te zijn. Bijvoorbeeld de breedte van het hok en een diepte van 1 meter kan al voldoende zijn.

Het liefst wordt de voorzijde van het duivenhok op het zuiden of het zuidoosten gericht, ter voorkoming van inslaande regen. De voorzijde, het front genaamd, is zodanig open gewerkt dat licht en zon zoveel mogelijk kunnen binnenkomen via glazen ramen die 's winters bij zeer strenge vorst en mist zo nodig gesloten kunnen worden. Ikzelf heb thuis een groot tuinhuis waar 20 broedhokken in ondergebracht zijn met een aansluitende volière van 2 meter op 2 meter met een hoogte van 1m60. Verder heb ik 2 klassieke kleine postduivenhokken met kleine volière aan het front en twee grotere open volières met loketkasten waar de jonge duiven en losse doffers in ondergebracht worden. Ikzelf ben voorstander van open fronthokken. Dit stimuleert immers de immuniteit en gehardheid van de duiven en komt hun algemene gezondheid ten goede. Koude verdragen duiven zeer goed, dus het duivenhok moet zeker en vast geen plantenserre zijn.

Om terug te komen op de minimum beschikbare ruimte van 1m³ per duivenpaar, moet er echter wel rekening mee gehouden worden dat na het kweekseizoen het totale aantal vogels de limiet niet overschrijdt. Niets zo gevaarlijk dat het spook van overbevolking dat onrust, ziekte, slechte groei en matige conditie teweegbrengt. Als ik de jongens speen (scheid van de ouderdieren) komen ze terecht op een aparte afdeling waar ze in alle rust kunnen uitgroeien. Op dit jongeduivenhok zitten steeds enkele oude duivinnen die de jongen "begeleiden" naar de eetbak en de drinkfontein zodat er amper problemen zijn.

De bodem van de woning kan bestaan uit verschillende materialen. Wit zand, rivierzand, gehakseld stro; ook wel hout, tegels of cement waarop bodemwit of rivierzand wordt uitgestrooid. Ikzelf ben geen voorstander van een bodembedekker aangezien die zich toch maar in alle hoeken van het hok ophoopt door de lucht die de duiven verplaatsen bij het vliegen. Mijn hokken hebben een bodem van beton of betonplex met daarop plasticen roosters die makkelijk in en uit mekaar klikken en zo onder hoge druk gereinigd kunnen worden. Persoonlijk heb ik niet de tijd om elke dag mijn duivenhokken te kuisen. Ik vind dit trouwens ook niet nodig. De loketkasten en de broedhokken worden tijdig schoongemaakt, maar de bodem haal ik maar een paar keer per jaar leeg. De duiven komen door de roosters niet in aanraking met hun mest en blijven zo steeds schoon. De volières buiten staan ook een halve meter boven de grond, waardoor de mest door de gazen bodem valt. Ten einde verrotting tegen te gaan wordt tegenwoordig praktisch ieder duivenhok gebouwd op een cementen voet of een geheel cementen plaat die de kosten van fabricage in de loop der jaren ruimschoots vergoedt. Sommige duivenhokken worden ook op palen geplaatst. Dit zorgt voor droge hokken die dikwijls vrij zijn van ongedierte, maar ikzelf vind zo een trap nogal onhandig. Ik zie mij al met 2 volle gieters of 2 duivenmanden naar beneden tuimelen. De toegangsdeur wordt in één van de zijwanden geplaatst en draait steeds naar buiten. Het spreekt voor zich dat het benodigde hout bij een houten duivenwoning van goede kwaliteit is én behandeld is tegen vocht. Schotten zijn met bouten en moeren aan elkaar te bevestigen en hebben het voordeel dat bij een eventuele verhuis het duivenhok in gedeelten vervoerd kan worden. Bij de bouw van het duivenhok kan u rekening houden met de mogelijk tot het splitsen van het hok in twee of meerdere gedeelten die door een gazen afscheiding, strak gespannen over houtregelwerk en een verbindingsdeur is aan te brengen. Niet enkel de jonge duiven kunnen zo in alle rust opgroeien, maar zo kan men na het fokseizoen ook beide geslachten van mekaar scheiden.

Wanneer het duivenhok klaar is, komt de inrichting aan de beurt. Langs het front komt aan de binnenzijde een plank die over de gehele lengte van het hok loopt. Hier kunnen de duiven op paraderen en van de zon genieten. Voor duiven die vrije uitvlucht hebben, is deze plank tegelijkertijd de start- en landingsbaan voor de vlucht. Tegen de achterwand van de woning worden de broedcellen geplaatst. Een zeer belangrijk onderdeel van de liefhebberij, omdat het broedhokje de eigenlijke woning van de duif is. De wilde voorouders van onze tamme duivenrassen leven in kolonies, precies zoals wij meerdere paren duiven bij elkaar houden, maar steeds per paar omdat duiven monogaam zijn. Ieder paar bezit zijn eigen plekje als nestplaats en voordat deze plaats is veroverd, zijn er vaak heftige gevechten aan vooraf gegaan; de sterkste doffers bezitten de hoogstgelegen plekjes.

In de winter blijven de doffers bij mij op het kweekhok en maak ik ook al snel een selectie van welke jonge doffers ik het komende seizoen wil gebruiken als kweekdoffer. Zo kunnen zij reeds hun plekje op het hok opeisen. In het broedhok voelt de duif zich veilig. In de strijd met rivalen is dit ook duidelijk te zien. Op de grond of op de zitplaats laat hij zich spoedig verjagen, maar in zijn eigen broedcel is hij heer en meester en verdedigt zich tot het laatst. Zelfs duivinnen worden in het broedhokje dapper en mengen zich in de strijd. De broedhokken worden zo hoog mogelijk geplaatst, met uitzondering van zware rassen zoals de mondain of de Boecharijse trommelduif die op de grond geplaatste broedhokken prefereert. De afmetingen van de broedcellen verschillen in grootte naargelang het ras. Het is logisch dat een Cauchois, een Coburger leeuwerik of een romein meer ruimte nodig hebben dan een Figurita meeuw of een Budapester tuimelaar. Ruime broedhokken hebben het voordeel paren op te kunnen sluiten en te doen uitwennen aan hun eigen broedhokje, want ieder paar zal zijn eigen hokje hebben; orde en regel geldt ook in de duivenwoning.

Vervolgens dient de liefhebber een aantal zit- en rustplaatsen aan te brengen. Duiven komen immers alleen maar op de grond om hun honger en dorst te lessen, een bad te nemen of mineralen en grit te nuttigen. Voor kleinere rassen zijn de zogenaamde "tripjes" te verkrijgen. De driehoekige afdakjes die boven en naast mekaar (op een afstand van ongeveer 35 cm) bevestigd kunnen worden aan de wand. Grotere rassen bezitten over losse zitters en rassen met zware voetbevedering gedijen het best op ronde houten schijven die haaks op enige afstand van de wand bevestigd worden op een ijzer. Zo kan de vogel met zijn volle voetbevedering ongestoord rusten, terwijl beschadiging van het vaak zo fraaie en belangrijke voetstuk niet voorkomt. Zitstokken of smalle planken waarop één vechtersbaas zijn drift uitleeft zijn af te raden.

Op de bodem van het duivenhok plaatst de liefhebber in iedere afdeling buiten het bereik van mest en liefst op een zekere hoogte een drinkbak (verschillende modellen te verkrijgen), potjes/reservoir met grit, maagkiezel en vitamineral én een lange eetbak waar alle duiven rustig aan kunnen eten en er niet te veel tumult is bij het voeren.

Ik hoop dat ik met dit artikel de basis van een goede huisvesting heb kunnen toelichten. Of u nu hoenders, duiven of konijnen fokt; onthoud dat koude en vocht uit den boze zijn en dat overbevolking schaadt. Orde en netheid komen een succesverhaal steeds ten goede. Beleef vooral veel plezier aan onze mooie hobby.

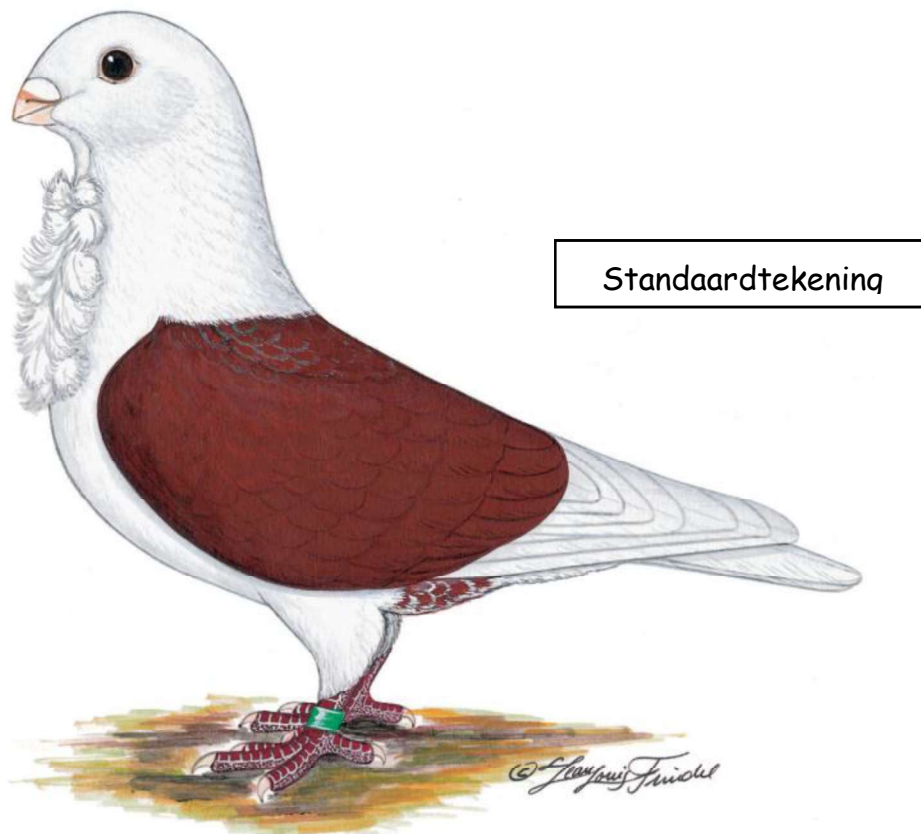
Lars Van Droogenbroeck

Duivenhok van Han van Doorn - Middelburg

Akener Lakschildmeeuw

De Akener Lakschildmeeuw behoort tot de oudste Meeuwenrassen van Europa en wordt al meer dan 200 jaar gefokt. Zij werd voornamelijk gehouden in het grensgebied van Duitsland met België en Nederland. De oude keizerstad Aken heeft het ras destijds haar naam gegeven. In Duitsland zien we haar op veel tentoonstellingen, dit in tegenstelling tot Nederland waar we haar slechts op enkele tentoonstellingen kunnen bewonderen.

Geschiedenis

Reeds in het midden van de 18^e eeuw kon men dit ras met haar prachtige lakrijke vleugelschilden in de kleuren zwart, rood en geel op de binnenplaatsen van de grote herenhuizen bewonderen. In Zuid-Limburg kon men ze nog waarnemen direct na de Tweede Wereldoorlog op de binnenhoven van de zogenaamde neerboerderijen.

Naast de kleurenpracht, die door de inkruising met kleurduiven was bereikt, waren ze ook zeer geliefd om haar vliegcapaciteiten. Op iedere markt kon men de Akeners voor de verkoop vinden. Omdat ze zo mooi intensief van schildkleur waren, werden ze toentertijd in de volksmond wel als "schildjes" genoemd.

Rond 1900 kwam er verandering in de fokrichting. Een aantal fokkers bezonnen zich op het oertype: het meeuwentype. De intensieve lakkleur won aan

belangrijkheid en het wedstrijdelement verhuisde naar de achtergrond. Belangrijk werd daarbij ook gevonden dat ze hun eigen jongen goed kunnen grootbrengen.

Die eisen: het meeuwentype, de lakrijke kleur en het goed kunnen grootbrengen van de jongen zijn nog steeds belangrijk en staan vast in de standaard.

In 1925 werd in Duitsland de Akense Sierduiven Vereniging opgericht. Hierdoor kreeg de Akener nog meer bekendheid en het aantal fokkers groeide gestaag. Door de Tweede Wereldoorlog kwam hierin een abrupt einde. Duiven konden niet meer of heel moeilijk gehouden worden of overleefden het niet door de bombardementen. De jaren na WO II werd de draad weer voorzichtig opgepakt en begin de jaren '50 werden in de streek Niederrhein - Zuid-Limburg - België weer verdienstelijke stammen opgebouwd.

In 1956 werd in Duitsland een speciaalclub opgericht die de belangen ging behartigen van zowel de Akener Lakschildmeeuw als de Akener Bandkropper. Later volgde een splitsing en zijn beide rassen in zelfstandige clubs doorgegaan.

In Duitsland zien we nog altijd behoorlijke aantallen Akeners op de tentoonstellingen, gesteund door een vaste kern fokkers. Dit in tegenstelling tot Nederland, waar we vele jaren bijna geen dieren op de show tegenkwamen. De laatste jaren groeit het aantal iets, maar het aantal fokkers blijft op een zeer bescheiden niveau.

Algemeen voorkomen

De Akener Lakschildmeeuw is een compacte schildmeeuw met geronde kop en een krap middellange snavel. Zij is laag gesteld met een bijna horizontale houding. De gekleurde vleugelschilden moeten intensief gekleurd zijn met vele glans.

Veelal wordt er door de fokkers bij dit ras eerst naar de kop gekeken - het is immers een meeuwenras - maar dit onderdeel staat op de derde plaats bij de volgorde van beoordeling.

Aan de hand van de beoordelingsonderdelen zullen we de Akener nader beschrijven.

Type en stand

Zoals gezegd moet de Akener een compact type hebben met een lage stand en bijna horizontale houding. Zij moet een brede, goed geronde borst hebben, de rug is breed in de schouders en naar achteren versmallend en licht afhellend. De vleugels moeten strak tegen het lichaam worden gedragen, moeten de rug goed afdekken en mogen het staarteinde niet bereiken.

Zij heeft een korte hals met een lichte keelwam die duidelijk zichtbaar moet zijn.

Fraaie vertegenwoordiger en winnaar clubshow MC 2017.
jonge doffer - 96 pnt. - Wim van Dijk

Aan de voorzijde van de hals moet de Akener voorzien zijn van een goed ontwikkelde jabot, het raskenmerk van de meeuwenrassen. Met een goed ontwikkelde jabot bedoelen we een jabot die vanaf de keel tot op de borst met naar links en naar rechts vooruit groeiende veren. Geregeld zien we dieren met jabots die niet goed ontwikkeld zijn, onvoldoende lengte hebben of slechts naar één zijde vooruitstekende veren hebben. Dit moet worden bestraft met het in mindering brengen van een punt.

Ontbreekt de jabot, dan volgt uitsluiting van het dier.

De staart is kort en goed gesloten. De benen zijn kort en onbevederd.

De bevedering is kort en moet glad aanliggen.

Kleur en tekening

Bij de beoordeling komt het onderdeel "kleur" direct ná het type en de stand. We hebben hier te maken met een Meeuwenras dat voor wat betreft de kleur op het schild de eisen heeft van een kleurduif.

De grondkleur van de Akener is wit. Enkel de schilden, inclusief de duimveren, moeten gekleurd zijn en deze kleur is zeer intensief en glansrijk.

Voldoet aan de gestelde eisen:
10 witte slagpennen (max. aantal) met de gekleurde duimveren

Schmalzkielen moeten aanwezig zijn en zijn duidelijk te zien

De intensief diepe kleur is te danken aan de "schmalzkielen" die de dieren moeten bezitten. Dat zijn vetschachten die boven de laatste staartwervel aanwezig zijn.

Bij de intensieve kleuren moet gelet worden op de haarvederigheid bij de rode en de gele kleurslag. Haarvederigheid moet bestraft worden.

De Akener is slechts erkend in drie kleuren: zwart, rood en geel. Er zijn in het verleden stemmen opgegaan om meer kleuren te erkennen, maar dit kwam steeds bij de Duitse speciaalclub op veel verzet te staan.

Bij de aftekening van het dier moeten de buitenste 8 t/m 10 slagpennen wit zijn. Bij veel Meeuwen is het een vereiste van minimaal 7 tot maximaal 12 witte slagpennen. Maar niet bij dit ras. Bij de fok is dit een moeilijkheidsfactor. Een nog grotere moeilijkheidsfactor is het aantal vereiste gekleurde duimveren. Iedere duif heeft aan beide vleugels 4 duimveren. De wens is dat alle 8 gekleurd zijn; 7 is toegestaan, maar beslist niet minder, want dan telt dit als ernstige fout. Al bij 2 witte duimveren, of het ontbreken van minimaal 2 duimveren, komt het dier niet hoger dan 92 punten.

Doordat de vleugels intensief gekleurd moeten zijn, is het bijna ondoenlijk om dieren te fokken die voor het overige geheel wit zijn. Iets kleur achter de benen is dan ook toegestaan.

Kop en snavel

Alhoewel de kop met haar onderdelen in belangrijkheid niet direct ná het type en de stand komt, blijft het een Meeuwenras en het is bekend dat de Meeuwenrassen belangrijke koponderdelen moeten hebben.

De kop wordt eivormig verlangd, langwerpig gerond, met één vloeiende lijn, zonder onderbreking, verlopend van de snavelpunt tot in de nek. Boven de ogen moet de kop geen vlakke lijn vertonen, maar voldoende vulling, opdat de vloeiende lijn daardoor niet verstoord wordt. Men moet dit in de kooi beoordelen, want bij het in de hand nemen van het dier, trekt deze de veren in en ziet men doorgaans een te vlakke bovenschedel.

In de kop zien we een donker oog omgeven door oogranden die fijn van structuur zijn en licht van kleur. Ze mogen geen gele of rode aanslag tonen en ze moeten goed zijn afgedekt door de omliggende veertjes.

De snavel is krap middellang en zij moet zonder indeuking de voorhoofdslijn volgen. De snavel is breed aangezet met veel substantie en licht vleeskleurig.

De neusdoppen zijn glad en fijn van weefsel en weinig ontwikkeld. Er moet voldoende vulling achter de neusdoppen aanwezig zijn.

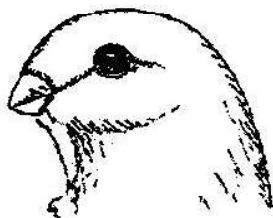
De lengte van de snavel is belangrijk in verband met het grootbrengen van de jongen. De huidige dieren op de tentoonstellingen laten een juiste lengte zien. De snavel mag niet langer zijn, maar zeker niet korter. De dieren moeten te allen tijde hun eigen jongen kunnen grootbrengen.

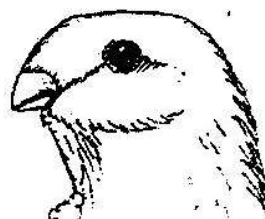
Akener

**Snavedruk en
Vlakke voorkop**

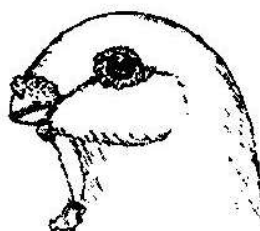
**Wratdruk te veel
achterhoofd**

**Zwakke ondersnavel
Vlakke bovenkop**

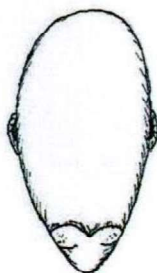

Ronde kop

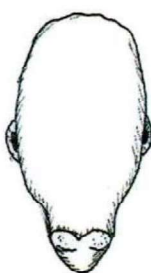

**Neuswrat en oog-
Randen te grof**

Akener koppen bovenop gezien

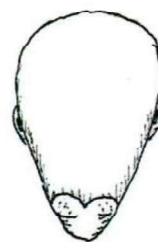
Akener kop

Geknepen

Te smal

Te kort

Een moeilijkheidsfactor bij de snavel is wel de ononderbroken lijn in de voorkop. Bij veel dieren zien we snaveldruk, dat is een onderbreking van de voorhoofdslijn bij de snavel. Dit mag niet getolereerd worden. Bij het fokken met deze dieren wordt dit steeds erger en het resultaat is dat de snavels steeds zwakker worden.

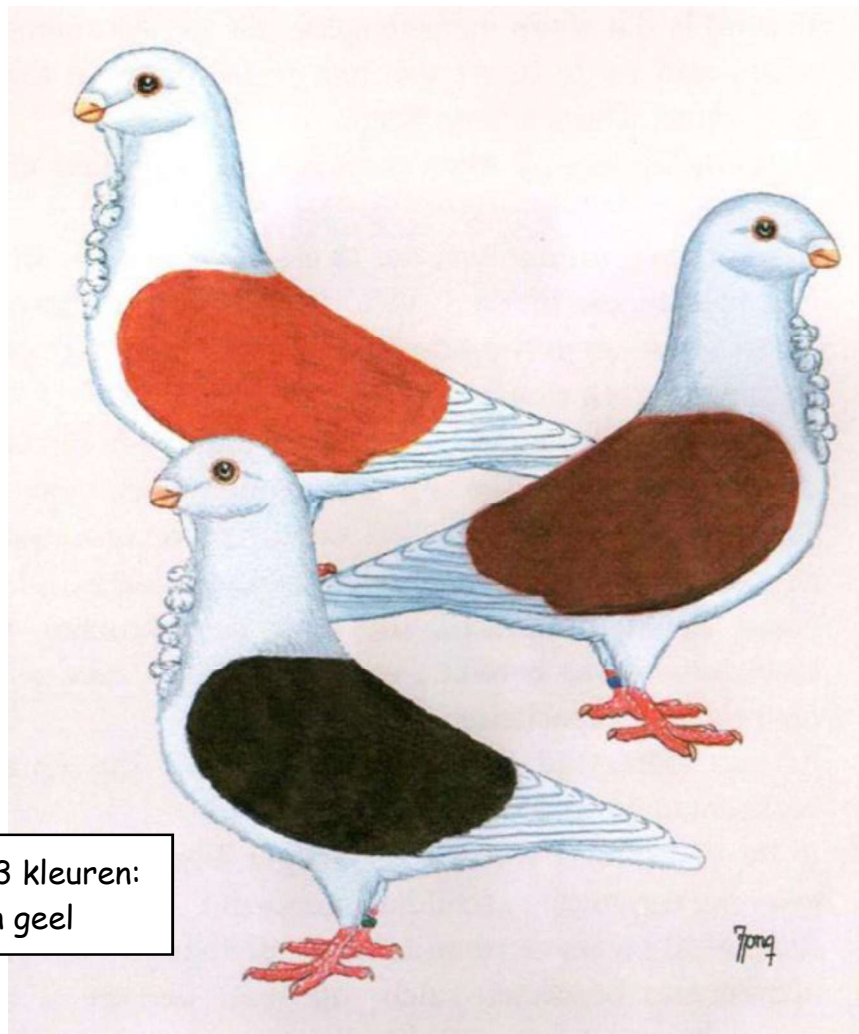
Verzorging en kweek

De Akeners Lakschildmeeuw is een gemakkelijk ras om te houden en te verzorgen. Zij stelt geen hoge eisen. Doordat zij klein is, is ze erg geschikt voor fokkers met weinig hokruimte.

Ze zijn erg temperamentvol en vertrouwdelijk. Het kweken met de Akeners gaat goed. Zij broeden goed en verzorgen de jongen trouw.

Dit prachtige "kleurrijke" ras is een ras voor iedereen, van beginnend fokker tot de meer ervaren fokker. Goed fokmateriaal voor de beginners is doorgaans wel voorhanden. De Akeners Lakschildmeeuw is ondergebracht bij de Meeuwenclub, waar secretaris Geert de Vries in Goutum u graag verdere inlichtingen wil verstrekken over de aanschaf van dieren en zal u ook graag inschrijven als lid.

Han van Doorn

Slechts erkend in 3 kleuren:
zwart, rood en geel

Dubbeldooier

Steeds moeilijk inspiratie op te brengen voor het schrijven van belevenissen omtrent onze sierduivensport. Oorzaak van een val met vervelend gevolg en meerdere malen medische bijstand aan mijn linkerbeen, maar het gaat vooruit, het komt weer goed !

Onlangs lazen we een artikeltje van A.P. Visser uit Apeldoorn die bij zijn Meeuwen een ei had gevonden welke veel groter was dan normaal. Het bleek na een aantal dagen te zijn bebroed een dubbeldooier te zijn. Na 18 dagen bleek het ei 2 kuikentjes te bevatten, maar waren helaas dood.

Onze gedachten gingen heel ver terug toen mijn eeneiige tweelingbroer hetzelfde met eieren van zijn zwartschild Oud Hollandse Meeuwen voordeed. Ook een heel groot ei, wat na ongeveer 5 dagen broeden ook aangezet bleek te zijn.

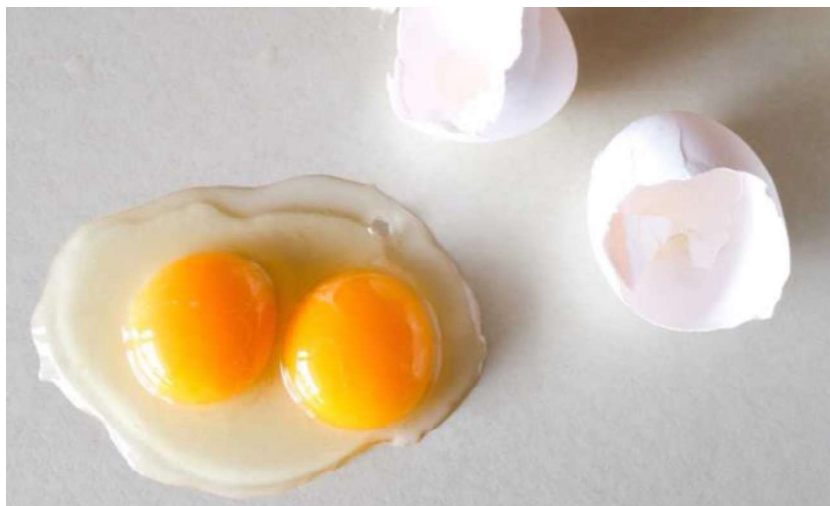
Na 18 dagen bleek 's ochtends het ei op 2 plaatsen te zijn aangepikt .Je kon de kuikentjes ook duidelijk horen pikken, het tempo niet van één jong maar versneld naar tweemaal, dus van beide jongen.

Dat we de gehele dag op ons werk moesten zijn, konden we pas 's-avonds zien óf ze uit de eischaal waren gekomen. De spanning was hoog: wat zou het mooi zijn dat de duiven van de eeneiige eigenaars ook een paartje eeneiige Oud Hollandse Meeuwen zouden bezitten.

Maar helaas het pikken van de diertjes gaf geen geluid, hoewel de eierschaal op twee plaatsen was aangepikt. Het was helaas muisstil, niet alleen bij het ei, doch ook bij de beide gebroeders. Jammer, jammer.

Misschien hadden we ze, indien de mogelijkheid er was geweest, kunnen redden door ze uit te pellen.

Geert de Vries

Prijzen Clubshow 2021 te Affligem

Raskampioenen "Vlaamse Meeuwduivenclub" 2021

(foto : min 4 dieren/ras & clubleden)

Antwerpse smierel	Steppe Luc	Blauw gekrast (geen 4 dieren)	MO	94	8
Vlaanderse Smierel	Demeur marnicq	Geelzilver gekrast	VJ	97	3358
Luikse Barbet	Van Droogenbroeck L	Roodzilver gekrast	MO	97	1305
Italiaanse meeuw	Engels Eddy	Ijskleur zwartgeband	MJ	97	422
Oud-Duitse meeuw	Coppens Freddy	Rood	MJ	96	268
Blondinette	Kerkhofs Luc	Zwartgezoomd	MO	97	2457
Satinette	Mertens Huub	Blauwgeschubd	VJ	96	1000
Oud Oosterse meeuw	Jacquet Francis	Blauw witgeband	MO	95	6681
Luikse meeuw	Sadaune Pierre	Rood	VO	96	5087
Gentse meeuw	Btabant Pieter	Wit	MJ	96	1305
Figurita meeuw	Brandt Christine	Geelzivergeband	MJ	96	330
Oud Hollandse meeuw	Jacquet Francis	Wit (geen 4 dieren)	VJ	94	5625

Wisselprijs Beste Middensnavelige meeuw

(te winnen 3x opeenvolgend of 5x in totaal)

2008 VAN CAMP Jef	2011 VAN DEN BOGAERT Roland
2009 VAN CAMP Jef	2012 VAN DROOGENBROECK Lars
2010 CUYVERS Louis	2013 VAN DROOGENBROECK Lars
2014 CUYVERS Louis	2015 VAN DEN BOGAERT Roland
2016 niet uitgereikt	2017 VAN DROOGENBROECK Lars
2018 BEIRENS Dirk	2019 COPPENS Freddy
2021 ENGELS Eddy	

**Prijzengeld seizoen 2021 - Clubkampioenschap -
Affligem**

	€ 2,50 - 96 pt	€ 5,00 - 97 pt
Brandt Christine	2,50	
Brabant Pieter	2,50	
Coppens Freddy	7,50	
De Graeve Cindy	2,50	
Demeur Marnicq	7,50	
Engels Eddy	10,00	
Kerkhofs Luc	15,00	
Mertens Huub	7,50	
Sadaune Pierre	5,00	
Van Droogenbroeck Lars	7,50	
Totaal	67,50	

GEWONNEN CLUBPRIJZEN
in het
TENTOONSTELLINGSSEIZOEN 2021 / 2022

CLUBSHOW bij EMC - Vlodrop

5 t/m 7 november 2021 te Vlodrop
Alle prijzen zijn tijdens de show uitgekeerd

**Tentoonstellingen waarop NBS-Erecertificaten worden uitgelooft en
de Meeuwenclub districtshow prijzen uitlooft**

7848. € 5,- per 15 dieren per clubras voor de fraaiste dieren. Min. 93 pnt.

Keistadshow 26 - 27 november 2021 te Amersfoort
Keurmeester: A.P. Visser
Ingezonden: 49 Italiaanse Meeuwen, 10 Oud Duitse Meeuwen

- J.D. van Doorn met een jonge ijskleur Italiaanse Meeuw doffer, 96 pnt.
- J.D. van Doorn met een oude roodsilver gekraste Italiaanse Meeuw doffer, 96 pnt.

Overige tentoonstellingen zijn wegens vogelgriep/covid afgelast

Prijzenschema voor het tentoonstellingsseizoen 2022

De Vlaamse Meeuwduivenclub schenkt volgende prijzen voor haar **leden** en de leden van de **Meeuwenclub Nederland** die in orde zijn met het lidgeld op moment van de wedstrijd, op 19 en 20 november 2022 bij "De Prachtduif" te Turnhout.

1. Een **foto** met vermelding "clubkampioen 2022" voor ieder meeuwduivenras indien minimum 4 dieren per ras zijn ingeschreven.
2. Wisselprijs voor de beste middensnavelige meeuw.
3. Iedere meeuwduif met 96 punten € 2,50 en iedere meeuwduif met 97 punten € 5,00.

De Vlaamse Meeuwduivenclub schenkt tevens volgende geldprijzen voor haar **leden** die in orde zijn met het lidgeld op moment van de wedstrijd.

- € 5,00 voor iedere meeuwduif met 97 punten;
- € 2,50 voor iedere meeuwduif met 96 punten.

Op volgende shows:

- West-Vlaanderen: West -Vlaamse Neerhof Vrienden te Wingene op 1 en 2/10/2022;
- Oost-Vlaanderen: Werken van den Akker- Land van Aalst op 22 en 23/10/22;
- Brabant: De Pajottenlanders te Affligem;
- Limburg: De Rasduif te Houthalen; (deze show is inmiddels echter afgelast wegens zaalproblemen)
- Interprovinciale Wedstrijd "Kempenshow" te Geel op 17 en 18/12/2022.

Prijzenschema seizoen 2022-2023

Clubshow bij de Bondsshow NBS

7825. € 10,00 voor de fraaiste middensnavelige Meeuw
7826. € 10,00 voor de fraaiste kortsnavelige Meeuw
7827. € 20,00 voor het fraaiste viertal kortsnavelige Meeuwen
7828. € 20,00 voor het fraaiste viertal middensnavelige Meeuwen

Italiaanse Meeuw:

7829. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7830. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
7831. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 30 inz.)
7832. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 45 inz.)
7833. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 60 inz.)
7834. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 75 inz.)
7835. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 90 inz.)
7836. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 100 inz.)

Oud-Duitse Meeuw:

7837. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7838. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
7839. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 30 inz.)
Bij 45 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7839A, 7839B etc.

Akener Lakschildmeeuw:

7840. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7841. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7841A, 7841B etc.

Oud-Oosterse Meeuw:

7842. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7843. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7843A, 7843B etc.

Vlaanderse Smierel:

7844. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7845. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7845A, 7845B etc.

Oosterse Meeuw:

7846. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7847. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7847A, 7847B etc.

Afrikaanse-, Anatolische-, Barbarisi-, Domino-, Duitse Kleurstaart-, Duitse Schild-, Gentse-, Hamburger Sticken-, Luikse Meeuw, Engelse Owl, Luikse Barbet, Turbit en Turbiteen:

7848. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
7849. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7849A, 7849B etc.

Prijzenschema voor alle tentoonstellingen waar NBS erecertificaten worden uitgereikt

Italiaanse Meeuw:

- 7850. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
- 7851. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- 7852. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 30 inz.)
- 7853. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 45 inz.)
- 7854. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 60 inz.)
- 7855. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 75 inz.)
- 7856. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 90 inz.)
- 7857. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 100 inz.)

Oud-Duitse Meeuw:

- 7858. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7859. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
 - 7860. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 30 inz.)
- Bij 45 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7860A, 7860B etc.

Akener Lakschildmeeuw:

- 7861. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7862. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7862A, 7862B etc.

Oud-Oosterse Meeuw:

- 7863. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7864. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7864A, 7864B etc.

Vlaanderse Smierel:

- 7865. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7866. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7866A, 7866B etc.

Oosterse Meeuw:

- 7867. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7868. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7868A, 7868B etc.

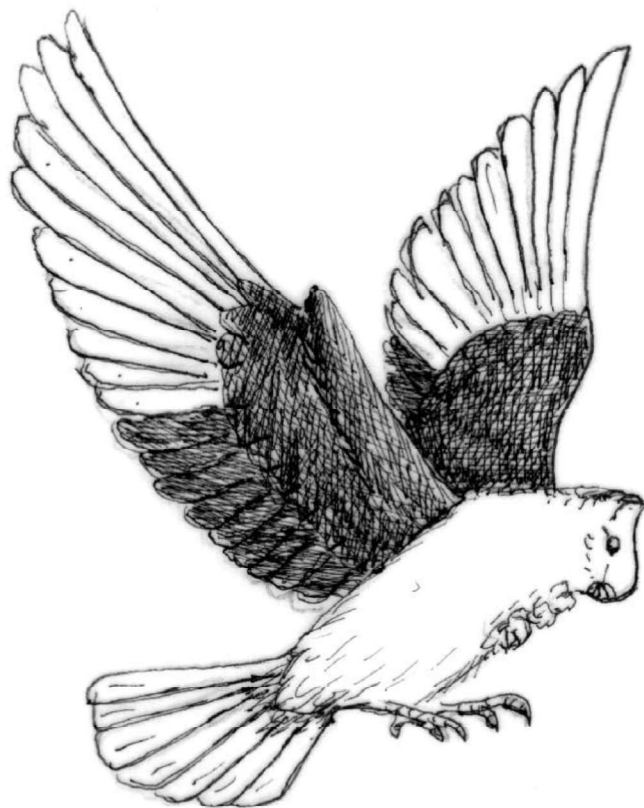
Afrikaanse-, Anatolische-, Barbarisi-, Domino-, Duitse Kleurstaart-, Duitse Schild-, Gentse-, Hamburger Sticken-, Luikse Meeuw, Engelse Owl, Luikse Barbet, Turbit en Turbiteen:

- 7869. Oorkonde + € 5,00 voor de fraaiste vanaf 3 dieren
 - 7870. € 5,00 voor de fraaiste op 1 na (bij meer dan 15 inz.)
- Bij 30 of meer: zie schema Italiaanse Meeuw, op te nemen als 7849A, 7849B etc.

Prijzen alleen te winnen door leden van de Meeuwenclub en de Vlaamse Meeuwduivenclub (enkel clubshow) onder voorwaarde dat de contributie is voldaan. Prijzen welke na 2 jaar niet zijn afgehaald op de jaarvergadering, vervallen aan de club. Min. pred. 93 punten.

INHOUDSOPGAVE 2022

Redactioneel	1
Bestuurssamenstelling	2
Voorwoord voorzitter Nederland	3
Voorwoord voorzitter België	4
Notulen Jaarvergadering Meeuwenclub 2 oktober 2021	6
Beknopt overzicht jonge Meeuwen op clubdag 2 oktober 2021 Leerdam	9
Verslag algemene vergadering VMC 14 mei 2022	12
Notulen Voorjaarsbijeenkomst MC 21 mei 2022 Leerdam	13
Verslag keuring jongdierendag VMC 2021	17
Afscheid van bijna 100 jaar bestuurservaring !	20
Jouke van de Siepkamp onderscheiden met A.C.M. Dolk-plaquette	23
EMC - MC Meeuwenfestijn Vlodrop 2021	25
Keuring van de EMC kostsnavelige Meeuwen Vlodrop 6-7 november 2021	29
De middensnavels in Vlodrop	37
Fokkersbezoek aan Francis Jacquet	43
Clubshow VMC november 2021 in Affligem	46
Raskampioenen Vlaamse Meeuwduivenclub 2021	50
Mijn Hobby	57
Keuring Oosterse Meeuwen in Izmir, Turkije	60
Vlaanderse Smierel	65
Offenbach 2021	68
Huisvesting van sierduiven	71
Akener Lakschildmeeuw	76
Dubbeldooier	83
Prijzen clubshow 2021 te Affligem	84
Prijzengeld seizoen 2021 - Clubkampioenschap - Affligem	85
Gewonnen clubprijzen in seizoen 2021/2021 (Nederland)	86
Prijzenschema voor het tentoonstellingsseizoen 2022 (België)	87
Prijzenschema seizoen 2022/2023 (Nederland)	88
Inhoudsopgave	90

Meeuwenclub